

A SZÉNÁS-HEGYCSOPORT ÉS A CSÍKI-HEGYEK ÉJSZAKAI NAGYLEPKE-FAUNÁJA (MACROHETEROCERA)

PEREGOVITS LÁSZLÓ és RONKAY LÁSZLÓ

*Magyar Természettudományi Múzeum Állattára
1088 Budapest, Baross u. 13. E-mail: perego@nhmus.hu, ronkay@nhmus.hu*

A Szénás-hegycsoport és a Csíki-hegyek dolomitterületei lepkefaunájának általános ismertetése, biogeográfiai és természetvédelmi értékelése. Az összesített és kommentált fajjegyzék közel 750 Macroheterocera-faj honosságát dokumentálja.

Kulcsszavak: Heterocera, Lepidoptera, Szénások, Csíki-hegyek, faunisztika, biogeográfia, védett fajok, összesített és kommentált fajjegyzék

BEVEZETŐ

Mint az BÁLINT (2008) a nappali lepkéket tárgyaló dolgozata bevezetőjében részletesen szerepel, a Budai-hegység, annak mészkő- és dolomitterületei állattani szempontból igen részletesen kikutatott tájegység. A kutatás azonban fölöttébb heterogénnek mondható, amennyiben a vizsgálatok területi megoszlását finomabb léptékben vizsgáljuk. Ekkor kiderül, hogy míg a Budapesthez tartozó, illetve a főváros közvetlen határterületén elterülő Csíki-hegyek lepkevilágát már az 1800-as évek elejétől fogva kutatták magyar és külföldi lepidopterológusok, köztük az adott korok neves szaktekintélyei, addig a Szénás-hegycsoportból a huszadik század közepéig csupán igen kevés, „szórványadat” áll rendelkezésünkre. A kutatómunka az új módszerek, elsősorban az elektromos fényforrások alkalmazásának terjedésével még intenzívebbé vált és így napjainkra a korábban feltűnőnek mondható kutatási szintek közötti különbség gyakorlatilag elenyészett, legalábbis az összesített fajszerkezet és a faunakép állatföldrajzi kategóriák szerinti megoszlásának tekintetében.

ANYAG ÉS MÓDSZER

A Csíki-hegyek faunalistájának összeállításakor az alábbi források álltak rendelkezésre: az MTM gyűjteményében fellelhető példányok; a publikált lelőhely-

adatok; Benedek Balázs, Ronkay Gábor és Szabóky Csaba kollégáink gyűjtéseinek adatai; a szerzők saját vizsgálatainak eredményei.

A múzeumi gyűjtemény tizenkilencedik századi és a huszadik század első feléből származó anyagát Kovács Lajos revideálta, az általa feldolgozott gyűjteményrész lelőhelyadatai megtalálhatók monografikus faunamunkáiban (KOVÁCS 1953, 1956, 1958). A múlt század hatvanas éveit követően végzett gyűjtések adatainak döntő többsége azonban, beleértve a szerzők közel harmincéves vizsgálatsorozatának eredményeit is, eddig még leközletlen maradt.

A Szénás-hegycsoport faunáját tekintve igencsak eltérő a helyzet, ugyanis magáról a Nagy-Szénásról, illetve a Kis-Szénásról a huszadik század utolsó harmadáig szinte egyáltalán nem voltak adataink; a pilisi dolomitok faunakutatása az egyébként a Szénás-hegycsoportéhoz igen közel fekvő, annak határterületét alkotó pilisvörösvári és piliscsabai területekre összpontosult (KOVÁCS 1953, 1956, 1958, JABLONKAY 1973). A helyzet csak a hetvenes években változott meg, amikor az egyre intenzívebbé váló regionális faunafeltáró munka során a pilisi dolomitok legdélebbi részein is rendszeres vizsgálatok kezdődtek, melyet mindenekelőtt a szerzők, Ronkay Gábor és Szabóky Csaba végeztek. Az anyag mennyisége összességében jelentősen elmarad a Csíki-hegyekből származó anyag mögött, ugyanakkor a fajszám szinte pontosan megegyezik.

Az annotált fajlista rendszertani szempontból a VARGA és mtsai (2004, 2005) által közölt összesített magyarországi fajjegyzékének kibővített változatán alapul, csakúgy mint az állatföldrajzi és ökológiai beosztás.

A listában feltüntetettünk további természetvédelmi szempontból hasznosítható információkat is (védetség, veszélyeztetettség, lokális faunisztikai érték, rövid alapjellemezés stb.).

ANNOTÁLT FAJLISTA

LASIOCAMPIDAE

Malacosoma castrensis (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg gyepeken, mész- és dolomítokpárok, homokpusztákon honos, sokfelé gyakori faj.

Malacosoma neustrium (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges, olykor mező- és erdőgazdasági kártevő is lehet.

Poecilocampa populi (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.2. Boreo-montán-szubalpin) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Hűvös, nedves erdőkben mindenütt megtalálható, hegyvidéki patak völgyekben rendszerint gyakori.

- Trichiura crataegi** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: szegélycserjés. – Cs, Sz. – Bokorerdőkben, galagonyás domb- és hegyvidéki lejtőkön, sziklaerdőkben sokfelé gyakori.
- Eriogaster catabax** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: szegélycserjés. – Cs, Sz. – Felnyló lomberdők szegélyeiben, kökény-galagonyasövényekben, cserjésedő lejtőkön lokálisan megjelenő, élőhelyeit folyamatosan váltogató faj. Védett (50000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.), NATURA2000-es faj.
- Eriogaster lanestris** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: szegélycserjés. – Cs, Sz. – Védett (10000 Ft). – Lomberdők tisztásain és szegélyein, bokros lejtőkön, galagonyásokban, szurdokerdőkben honos, lokálisan megjelenő faj.
- Eriogaster rimicola** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Száraz, meleg hegy- és dombvidéki tölgyesek karakterfaja, helyenként gyakori.
- Lasiocampa quercus** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil-silvicol. – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt megtalálható, gyakori de nem tömeges.
- Lasiocampa trifolii** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (euryök). – Cs, Sz. – Erdő-gyep mozaikokban, réteken és kaszálókon sokfelé gyakori, másutt szórva nyosan előforduló faj.
- Macrothylacia rubi** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt megtalálható, helyenként közönséges.
- Dendrolimus pini** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – A fenyőtelepítéseket követő, a hazai fenyvesekben már általánosan elterjedt, helyenként kárt is okozó faj.
- Odontaspis pruni** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: silvicol-szegélycserjés (galagonya, kökény). – Cs, Sz. – Lomberdőkben, hagyományos művelésű gyümölcsösökben, parkokban és kertekben egyaránt szélesen elterjedt, gyakori, de nem közönséges faj.
- Euthrix potatoria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Láp- és mocsárrétek és erdők, vízparti magassásosok, nádasok lakója, helyenként hegyi patak völgyekben is honos; élőhelyein sokszor igen gyakori.
- Gastropacha quercifolia** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: quercetális-szegélycserjés (kökény). – Cs, Sz. – Vegyes lomberdőkben mindenütt megtalálható, helyenként gyakori faj.
- Phyllodesma tremulifolia** (Hübner, 1810) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populosalicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Nedves erdőkben, folyó- és patak völgyi ligeterdőkben, alföldi nyárasokban, papírnárasokban mindenütt előfordul, gyakori de nem tömeges.

LEMONIIDAE

Lemonia dumi (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: mezofil réti-lápréti. – Cs, Sz. – Láprétek, nedves hegyi rétek jellemző, lokális, késő őszi faja, a lepkék nappal is aktívak. A Szénásokon honos populáció kiemelt természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft).

Lemonia taraxaci ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Középhegységi nedvesebb rétek, erdei tisztások, erdőszegélyek lakója; a Szénásokon honos populáció kiemelt természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft).

SPHINGIDAE

Acherontia atropos (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.1.2. Palaeotrópikus-szubtrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – A faj vándorlási útvonalai az évszázad során megváltoztak, a korábban gyakori bevándorló faj az utóbbi húsz évben csak igen szórványosan jelentkezett a Kárpát-medence belső területein. Védett (10000 Ft).

Agrilus convolvuli (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.1.2. Palaeotrópikus-szubtrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz.

Sphinx ligustri (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Erdővidékeken általánosan elterjedt, sokfelé gyakori.

Hyloicus pinastri (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: fenyves (pinetális). – Cs, Sz. – Telepített fenyveseinkben mindennél meghonosodott, ám rendszerint kis populáció-fragmentekben tenyésző faj

Laothoe populi (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök (nyárevő). – Cs, Sz. – Magyarországon általánosan elterjedt, gyakori faj.

Marumba quercus (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Elsősorban meleg karsztbokorerdőkben, bokros tölgyesekben honos, A Szénásokon honos populáció kiemelt természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (potenciálisan veszélyeztetett).

Mimas tiliae (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Középhegységi erdővidékeink egyik leggyakoribb szenderfaja.

Smerinthus ocellatus (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Sík- és alacsonyabb hegyvidéki erdőterületek, patak völgyek, galériaerdők jellemző állata.

Hemaris fuciformis (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdő (nemorális, erdőszegély). – Cs, Sz. – Főként magasabb középhegységi bokros erdőszegélyekben, sziklaerdőkben található, lokális elterjedésű faj, hernyója loncfélék leveleit fogyasztja. A Szénásokon honos populáció kiemelt természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).

Hemaris tityus (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.2. Dél-(nyugat-) szibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Zárt sziklagyepek, pusztafüves lejtők karakterfaja, a lepké elsősorban nappal aktív. A Szénásokon honos populáció kiemelt

- helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (potenciálisan veszélyeztetett).
- Macroglossum stellatarum** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, egyes években vándorló faj, a szenderek között szokatlan módon egyes években lepkéként telet.
- Proserpinus proserpina** (Pallas, 1772) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Magyarországon kétféle ökotípusa ismeretes, az egyik szárazságkedvelő, pusztagyepéken, parlagokon él; a másik vízfolyások menti társulásokban, mocsárréteken található. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (potenciálisan veszélyeztetett), NBMR (max.).
- Deilephila elpenor** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Nedvességigényes faj, mocsár- és galériaerdők, nedves, hűvös középhegységi erdők lakója, lokálisan síkvidéki kocsányos tölgyesekben is megtalálható.
- Deilephila porcellus** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Leggyakoribb hazai szenderfajunk, gyakorlatilag mindenütt előfordul.
- Hyles euphorbiae** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, közönséges faj.
- Hyles gallii** (Rottemburg, 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Higrofil faj, a Kárpát-medence belső területein elsősorban turjánréteken, hegyi patak völgyekben tenyészik. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Hyles livornica** (Esper, 1780) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.1.2. Palaeotrópikus-szubtrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Időszakosan Magyarországon is megjelenő, tartós populációkban nálunk nem tenyésző faj.

SATURNIIDAE

- Saturnia pavonia** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: xerotherm szegély (Rosaceae). – Cs, Sz. – Bokorerdőkben, bokros erdőszéleken, galagonyásokban általánosan elterjedt. Védett (10000 Ft).
- Saturnia spini** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: xerotherm szegély (Rosaceae). – Cs, Sz. – A faj a hatvanas évek végén hirtelen teljesen eltűnt Közép-Európából, az elmúlt harminc évben Magyarországról nincs új adata (1967-ben észlelték utoljára), csupán a Balkán déli részén és Kis-Ázsiában honos. Védett (50000 Ft), Vörös könyves (kipusztulással veszélyeztetett).
- Saturnia pyri** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Hegy- és dombvidéki vegyes erdők (főleg gyertyános-tölgyesek) illetve keményfaligetek tipikus faja, kertekben, vegyszeresen kevésbé kezelt gyümölcsösökben is sokfelé megtalálható. A Szénásokon honos populáció kiemelt természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft).

DREPANIDAE

- Cilix glaucata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.1. Holarktikus) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Vegyes lomberdőkben, bokorerdőkben, cserjésedő lejtőkön mindenütt elterjedt, rendszeresen észlelhető, de általában nem gyakori.
- Drepana falcataria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Tölgyelegyes lomberdőkben mindenütt gyakori.
- Sabra harpagula** (Esper, 1786) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Zártabb erdővidékeken, patak völgyekben honos, helyenként gyakori.
- Watsonalla binaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Vegyes lomberdőkben mindenütt gyakori.
- Watsonalla cultraria** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Bükkösök jellemző állata; nedves elegyes lomberdőkben is sokféle megtalálható, de ott sokkal alacsonyabb egyedszámban jelentkezik.

THYATIRIDAE

- Thyatira batis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Erdővidékeken mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Tethea ocularis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Elegyes lomberdőkben, fűz-nyár ligetekben, patak völgyekben sokféle gyakori.
- Tethea or** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Nedvesebb erdőkben, galériaerdőkben, telepített nyárasokban sokféle gyakori.
- Habrosyne pyritoides** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Erdős területeken mindenütt elterjedt, igen gyakori faj.
- Polyplocia ridens** (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg, száraz tölgyesekben és vegyes lomberdőkben egyaránt megtalálható, helyenként gyakori.
- Asphalia ruficollis** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális). – Cs, Sz. – Karsztbokorerdők és molyhostölgyesek karakterfaja, lokális és rendszerint nem gyakori.
- Cymatophorima diluta** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg, száraz tölgyesekben honos, molyhostölgyesekben helyenként igen gyakori.

GEOMETRIDAE

Alsophilinae

- Alsophila aescularia** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt gyakori.
- Alsophila aceraria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetalis). – Cs, Sz. – Tölgyekben, illetve kevert lomberdőkben gyakori.

Larentiinae

- Lythria purpuraria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg gyepekben mindenütt igen gyakori.
- Lythria cruentaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Xerofil faj, száraz gyepekben, réteken, parlagokon mindenütt gyakori.
- Cataclyme riguata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg, száraz gyepek lakója, rendszerint igen gyakori.
- Phibalapteryx virgata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Sztyeplakó faj, száraz és mezofil réteken egyaránt előfordul; sokféle gyakori, de nem közönséges.
- Scotopteryx coarctaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Xerofil faj, mész- és dolomitkopárok, görgeteges lejtők, szikla- és pusztafüves lejtők jellemző, igen lokális állata.
- Scotopteryx mucronata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Főképpen nedves, hűvös erdők tisztásain, erdőszegélyekben, hegyi és dombvidéki réteken, kaszálókon található, nem gyakori.
- Scotopteryx luridata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil-sztyep. – Cs, Sz. – Erdős területeken általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Scotopteryx chenopodiata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Scotopteryx moeniata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Felnyíló erdők tisztásain, erdőszegélyekben, hegyi és dombvidéki réteken, kaszálókon egyaránt előfordul; meleg, száraz élőhelyein gyakori is lehet.
- Scotopteryx bipunctaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg hegy- és dombvidéki réteken, sziklalejtőkön sokféle gyakori.

- Costaconvexa polygrammata** (Borkhausen, 1794) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz és mezofil gyep, sztyeprétek, erdei tisztások, erdőszegélyek jellemző, lokális, de helyenként gyakori faj.
- Catarhoe cuculata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Nyíltabb vegyes lombdőkben mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Catarhoe rubidata** ([Denis et Schiffmüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdővidékeken általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Camptogramma bilineata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: erdőszegély-erdősztyep (silvo-steppicol). – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Orthonama vittata** (Borkhausen, 1794) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Láp- és mocsárrétek, magassásosok, nedves hegyi rétek lokális és rendszerint eléggé ritka faj.
- Orthonama obstipata** (Fabricius, 1794) – Faunatípus: 0. Extrapalearktikus (0.2. Szubtrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Mindenütt előforduló, általában nem gyakori, de egyes vándorlásai alkalmával nagy egyedszámban is jelentkezhet.
- Xanthorhoe fluctuata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, gyakori de nem közönséges.
- Xanthorhoe spadicearia** ([Denis et Schiffmüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt megtalálható, egyes években kifejezetten gyakori, máskor csak szórványosan jelentkező faj.
- Xanthorhoe ferrugata** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, közönséges faj.
- Xanthorhoe biriviata** (Borkhausen, 1794) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Hegy- és dombvidéki zártabb, nedves erdők, patak völgyek, síkvidéki láp- és mocsárerdők lokális és általában nem gyakori faj.
- Xanthorhoe designata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedves hegyi erdőkben, patak völgyekben szórványosan előforduló faj.
- Euphyia frustata** (Treitschke, 1828) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Meleg, száraz mész- és dolomit-lejtőkön, karsztplatókon, törmeléklejtőkön élő, lokális, de élőhelyein gyakori faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel.
- Euphyia biangulata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: altoherbosa-nemorális (erdei-magaskórós). – Cs, Nsz – Hegyvidéki erdők szegélyein, irtásréteken, vágásokban, patak völgyekben élő, lokálisan előforduló faj.
- Epirrhoe tristata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, ritkább erdőkben bokorerdőkben és azok tisztásain gyakori faj.
- Epirrhoe hastulata** (Hübner, 1790) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Szórványosan előforduló, főként a magasabb hegyvidékek rétjein és patak völgyeiben honos faj.

- Epirrhoe molluginata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedvesebb erdők rétejein és szegélyein, hegyi réteken, patak völgyekben honos.
- Epirrhoe galiata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Nyíltabb erdők tisztásain, erdőszegélyekben, bokros lejtőkön, réteken honos, gyakori faj.
- Epirrhoe rivata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg- és szárazságg kedvelő faj, általában nem gyakori.
- Epirrhoe alternata** (Müller, 1764) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Earophila badiata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben általánosan elterjedt, sokfelé gyakori.
- Anticlea derivata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Bokorerdők, sziklaerdők, cserjésedő hegyoldalak, sziklaszurdokok lakója; nem gyakori.
- Mesoleuca albicillata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Patak völgyekben, láp- és mocsárerdőkben, galériaerdőkben szórányosan előforduló faj.
- Pelurga comitata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdős területeken mindenütt gyakori.
- Hydriomena furcata** (Thunberg, 1784) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Hegyvidéki erdők, patak völgyek, szurdokerdők lokális, helyenként gyakori állata.
- Colostygia olivata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Nsz. – A magasabb hegyvidék zártabb erdeiben, patak völgyeiben lokálisan előforduló faj.
- Colostygia pectinataria** (Knoch, 1781) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Mocsár- és láperdőkben, zártabb humid erdőterületeken sokfelé gyakori.
- Electrophaes corylata** (Thunberg, 1792) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Zárt, vegyes lomberdőkben honos, a magasabb hegyvidékeken rendszerint gyakori.
- Chloroclysta siterata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Vegyes lomberdőkben lokálisan előforduló, ritka faj.
- Dysstroma truncata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: boreomontán. – Cs, Sz. – A magasabb hegyvidék zártabb erdeiben, nedvesebb patak völgyeiben, szurdokerdőkben honos.
- Dysstroma citrata** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: boreomontán. – Cs, Sz. – Főképp a magasabb hegyvidékek nedves, hűvös élőhelyein előforduló, lokális faj.
- Cidaria fulvata** (Forster, 1771) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lombhullató erdőkben, erdei tisztásokon, patak völgyekben sokfelé gyakori.

- Thera variata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – Fenyvesekben mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Thera obeliscata** (Hübner, 1787) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – Egyes fenyvesekben kifejezetten gyakori, másutt szórványosan megtalálható faj.
- Eulithis mellinata** (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.5. Atlantomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Meleg, száraz bokorerdők tisztásain és szegélyein él, általában nem gyakori.
- Eulithis pyraliata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt gyakori.
- Ecliptopera silaceata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Lomberdőkben általánosan elterjedt, a zártabb, nedvesebb élőhelyeket kedveli, ahol gyakori is lehet.
- Cosmorhoe ocellata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben gyakori.
- Nebula salicata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: boreomontán. – Cs, Sz. – A magasabb hegyvidéki erdők és a szubalpin zóna jellemző állata; a Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel.
- Operophtera brumata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Fás területeken szélesen elterjedt; közönséges, sokfelé tömeges.
- Epirrita dilutata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.1. Cirkumboreális-holarktikus) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Lomberdőkben; helyenként közönséges.
- Minoa murinata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Gyeptereületeken általánosan elterjedt; sokfelé igen gyakori.
- Asthena albulata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Lombhullató erdők szélén mindenfelé elterjedt.
- Philereme vetulata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: erdőssztyep (silvo-steppe). – Cs, Sz. – Száraz, meleg lomberdők, hegy- és domboldalok, bokros lejtők gyakori faja.
- Philereme transversata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális-silvicol. – Cs, Sz. – Meleg, száraz bokorerdők jellemző, rendszerint alacsony egyedszámban jelentkező faja.
- Hydria cervinalis** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Meleg, száraz bokorerdők jellemző, gyakori faja, másutt csak szórványosan jelentkezik.
- Triphosa dubitata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdős területeken általánosan elterjedt; gyakori.

- Pareulype berberata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg, száraz bokorerdők, sziklalejtők, szurdokerdők lokális, de gyakori faja.
- Horisme vitalbata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőben szélesen elterjedt, gyakori faj.
- Horisme corticata** (Treitschke, 1835) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Bokros területeken általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Horisme tersata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Erdős területeken, bokrosodó lejtőkön, erdőszéleken mindenütt előfordul, rendszerint gyakori.
- Melanthia procellata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben és erdővidékeken mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Anticollix sparsata** (Treitschke, 1828) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedvesebb lomberdőkben sokféle elterjedt, rendszerint nem gyakori.
- Mesotype parallelineata** (Retzius, 1783) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Hűvös, nedves és mérsékelt nedves hegyi réteken, sziklalejtőkön, törmelékletőkön él. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel.
- Perizoma alchemillata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdeinkben elterjedt, mindenütt gyakori.
- Perizoma hydrata** (Treitschke, 1829) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Erdőszéleken, sziklás oldalakon, sziklalejtőkön él, sehol sem gyakori. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel.
- Perizoma lugdunaria** (Herrich-Schäffer, 1855) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Nedvesebb patak völgyekben nem ritka.
- Perizoma bifaciata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Zártabb erdőkben, patak völgyekben lokálisan elterjedt, általában nem ritka faj.
- Perizoma flavofasciata** (Thunberg, 1792) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg oldalakon és napsütötte erdőszegélyeken él. Nem gyakori.
- Gymnoscelis rufifasciata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Chloroclystis v-ata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedvesebb erdőkben mindenütt honos, rendszerint nem túl gyakori faj.
- Pasiphila rectangulata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdős területeken mindenütt megtalálható, gyakori állat.

- Pasiphila chloerata** (Mabille, 1870) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Igen lokálisan előfordul, főként hegyi erdőkben élő, ritka faj.
- Eupithecia haworthiata** Doubleday, 1856 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Eupithecia tenuiata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Hűvösebb hegyi erdőkben, patak völgyekben, láperdőkben, galériaerdőkben egyaránt megtalálható, lokális és ritka faj.
- Eupithecia inturbata** (Hübner, 1817) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Xero- és termofil, mész-dolomitlejtket, sziklalejtket kedvelő, lokális, de élőhelyein gyakori faj.
- Eupithecia linariata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Gyep-területeken, erdőszegélyekben, erdei tisztásokon honos, rendszerint gyakori.
- Eupithecia pulchellata** Stephens, 1831 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.5. Atlantomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg és mérsékelt nedves hegyi rétek, hegy- és dombvidéki lejtők, cserjés erdőszegélyek állata.
- Eupithecia laquaearia** Herrich-Schäffer, 1848 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-quercetális. – Cs, Sz. – Lokálisan előforduló, a zártabb gyepeket, erdőszegélyeket és erdei tisztásokat kedvelő, eléggé ritka faj.
- Eupithecia plumbeolata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (silvicol). – Cs, Sz. – A zártabb, napsütötte de nem túl száraz gyepeket kedveli, lokális és rendszerint nem gyakori.
- Eupithecia venosata** (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Nyíltabb erdők, bokorerdők, karsztbokorerdők gyakori faja.
- Eupithecia alliaria** Staudinger, 1870 – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg, száraz, nyílt és záródófélben levő sziklagyepek, homokpuszták, törmeléklejtők lokális, élőhelyein rendszerint gyakori állata.
- Eupithecia dodoneata** Guenée, 1858 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg száraz tölgyesek, molyhostölgyesek karakterfaja, élőhelyein olykor tömegesen jelentkezik.
- Eupithecia pusillata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.1. Cirkumboreális-holarktikus) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceopinetális). – Cs, Sz. – Fenyvesekben honos, főként a magasabb hegyvidékeken elterjedt, többfelé igen gyakori faj.
- Eupithecia tripunctaria** Herrich-Schäffer, 1852 – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.1. Cirkumboreális-holarktikus) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Főként a magasabb hegyvidékeken elterjedt, nedves hegyi erdők, szurdokerdők, patak völgyeket kedvelő, lokális és ritka faj.
- Eupithecia virgaureata** Doubleday, 1861 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Eupithecia pimpinellata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Me-

- leg, száraz, zárt és félig nyílt gyepek, rövidfűvű rétek jellemző, lokális, de élőhelyein gyakori állata.
- Eupithecia simplicata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Melegkedvelő, zártabb gyepekben sokfelé gyakori faj.
- Eupithecia innotata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, mindenütt gyakori.
- Eupithecia ochridata** Schütze et Pinker, 1968 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – melegkedvelő déli faj, száraz erdőkben, bokorerdőkben és azok tisztásain nem ritka.
- Eupithecia graphata** (Treitschke, 1828) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Sziklagyep *Jurinea*-n élő ritka és lokális faja. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természetvédelmi értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).
- Eupithecia indigata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – A fenyőtelepítések következtében szélesan elterjedt, de mindenütt igen szórványosan előforduló, ritkán észlelt faj.
- Eupithecia distinctaria** Herrich-Schäffer, 1848 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Nsz. – Száraz, meleg gyepekben honos, mindenütt igen szórványosan jelentkező és ritka faj.
- Eupithecia extraversaria** Herrich-Schäffer, 1852 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: pusztagyep. – Cs, Sz. – Száraz gyepek, erdőszegélyek, meleg déli lejtők lokálisan előforduló, kis egyedszámú faja.
- Eupithecia centaureata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Eupithecia gueneata** Milliére, 1862 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Mészkő- és dolomitsziklagyep, homokpuszták igen lokális és ritka faja; a Szénásokon honos populáció kiemelt országos természetvédelmi értéket képvisel.
- Eupithecia absinthiata** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, sokfelé igen gyakori faj.
- Eupithecia expallidata** Doubleday, 1856 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel.
- Eupithecia assimilata** Doubleday, 1856 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Nedves erdőkben, patak- és folyóvölgyekben, láp- és mocsárerdőkben honos; lokális de sokfelé gyakori faj.
- Eupithecia vulgata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Lomberdőkben általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Eupithecia denotata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg, száraz erdők lakója, rendszerint nem gyakori.
- Eupithecia pauxillaria** Boisduval, 1840 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Igen lokális elterjedésű, élőhelyein – meleg, száraz sziklagyepben, görgeteges lejtőkön – rendszerint gyakori faj.

- Eupithecia millefoliata** Roessler, 1866 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep (mezofil). – Cs, Sz. – Meleg, száraz és mérsékelt nedves gyepekben, déli lejtőkön, erdei réteken és tisztásokon honos; sokfelé gyakori.
- Eupithecia icterata** (de Villers, 1789) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Eupithecia impurata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Mészdő- és dolomitsziklagyepék jellemző, igen lokális és ritka faja; a Szénásokon honos populáció kiemelt országos természetvédelmi értéket képvisel.
- Eupithecia orphnata** Petersen, 1909 – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű és ritka, xero-termofil faj; meleg, száraz szikla- és pusztagyepékben, törmeléklejtőkön honos.
- Eupithecia subfuscata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.1. Cirkumboreális-holarktikus) faunaelem; faunakomponens: altoherbosa-nemorális (erdei-magaskórós). – Cs, Sz. – Erdővidékeken általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Aplocera plagiata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegebb, száraz erdőkben gyakori.
- Aplocera efformata** (Guenée, 1857) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.5. Atlantomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (silvicol). – Cs, Sz. – Meleg, mérsékelt nedves erdei tisztásokon, erdőszegélyekben, kaszálóréteken honos, általában nem gyakori.
- Chesias rufata** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Meleg, sziklás oldalakon, sziklagyepékben, pusztafüves lejtőkön él, lokális és ritka. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természetvédelmi értéket képvisel.
- Lithostege farinata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Sík- és dombvidéki faj; szárazabb gyepekben gyakori.
- Lithostege griseata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Főként síkvidékek lakója; homoki réteken sokfelé gyakori.
- Lobophora halterata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Fűz- és nyárligetekben, galériaerdőkben, alföldi nyárasokban és patak völgy rezgőnyárasokban egyaránt megtalálható; egyes helyeken gyakori.
- Trichopteryx polycommata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Lokális és sehol sem gyakori. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel.
- Trichopteryx carpinata** (Borkhausen, 1794) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Lokális és ritka. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel.

Sterrhinae

- Idaea rufaria** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, száraz gyepekben gyakori.

- Idaea sericeata** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Mész-dolomitgyepekben és homokpusztagyepekben honos, másutt csak elvétve jelentkező faj.
- Idaea ochrata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Mindenfelé elterjedt, gyakori.
- Idaea serpentata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: erdőssztyep (silvo-steppe). – Cs, Sz. – Száraz és mezofil gyepekben mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Idaea aureolaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Xerotherm gyepekre jellemző, gyakori faj.
- Idaea muricata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt.
- Idaea rusticata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, meleg bokros erdőkben igen gyakori.
- Idaea filicata** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg tisztásokon, hegyoldalakon.
- Idaea moniliata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Szórványosan előforduló melegkedvelő faj, száraz gyepekben helyenként gyakori.
- Idaea sylvestraria** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Száraz, meleg gyepekben sokfelé gyakori.
- Idaea elongaria** (Rambur, 1833) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep (steppicol-rupicol). – Cs, Sz. – Xero- és termofil, mész-dolomitplatókon, sziklagyepekben, görgeteges lejtőkön, meszes homokbuckákön tenyésző, igen lokális előfordulású faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természetvédelmi értéket képvisel.
- Idaea biselata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Nedvesebb élőhelyeken gyakori.
- Idaea dilutaria** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Nedvesebb élőhelyeken mindenütt gyakori.
- Idaea fuscovenosa** (Goeze, 1781) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Mezőkön, legelőkön szélesen elterjedt.
- Idaea humiliata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Gyepekben helyenként nagy számban repül.
- Idaea politata** (Hübner, 1793) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Nagyobb, zártabb gyepek, főként hegyi rétek, kaszálórétek, fás legelők kis egyedszámban jelentkező, ritka faja.
- Idaea seriata** (Schrank, 1802) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt faj.
- Idaea dimidiata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Nedvesebb élőhelyeken gyakori.

- Idaea subsericeata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Száraz erdők faja.
- Idaea pallidata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Száraz bokorerdők, cserjésedő erdőszegélyek, erdei tisztások szórványosan előforduló faja.
- Idaea trigeminata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Száraz élőhelyeken gyakori.
- Idaea aversata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Művelt területeken sem ritka.
- Idaea rubraria** (Staudinger, 1871) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Meleg tölgyesek, molyhóstölgyesek, karsztbokorerdők jellemző állata, másutt igen lokálisan és kis egyedszámban jelentkezik.
- Idaea degeneraria** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális-silvicol. – Cs, Sz. – Mindenfelé elterjedt, gyakori faj.
- Idaea straminata** (Borkhausen, 1794) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, de eléggé szórványosan jelentkező erdőlakó faj.
- Idaea deversaria** (Herrich-Schäffer, 1847) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, mindenütt gyakori, helyenként közönséges faj.
- Scopula immorata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, sokfelé közönséges.
- Scopula nigropunctata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, de csak nedvesebb élőhelyeken gyakori.
- Scopula virgulata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Gyepterületeken igen gyakori.
- Scopula ornata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: erdőssztyep (silvo-steppe). – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt és gyakori, különösen szárazabb gyepekben.
- Scopula decorata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz mészkő- és homokpusztagyepekben gyakori, másutt csak szórványosan fordul elő.
- Scopula rubiginata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt és közönséges.
- Scopula marginepunctata** (Goeze, 1781) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán (-turkesztáni, -iráni)) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Száraz élőhelyeken gyakori.
- Scopula incanata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz gyepek gyakori faja.
- Scopula immutata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, nedvesebb gyepekben gyakori.

- Rhodostrophia vibicaria** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Cyclophora albiocellaria** (Hübner, 1789) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Igen lokális elterjedésű, meleg, száraz tölgyesekben honos, rendszerint ritka faj.
- Cyclophora annulata** (Schulze, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Erdős területeken általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Cyclophora ruficiliaria** (Herrich-Schäffer, 1855) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Tölgyesekben általánosan elterjedt, viszonylag gyakori faj.
- Cyclophora porata** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Tölgyesekben, nem ritka.
- Cyclophora quercimontaria** (Bastelberger, 1897) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, meleg tölgyesekben rendszeres, de nem gyakori.
- Cyclophora punctaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, helyenként igen gyakori.
- Cyclophora linearia** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, bükkösökben gyakori.
- Timandra griseata** (Petersen, 1902) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, sokfelé igen gyakori faj.
- Rhometra sacraria** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.2. Szubtrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz.

Geometrinae

- Pseudoterpna pruinata** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Erdőszéleken, tisztások mentén gyakori.
- Comibaena bajularia** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lombhullató erdők szegélyén nem ritka.
- Thetidia smaragdaria** (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt faj. Erdőszélek, tisztások mentén.
- Hemistola chrysoprasaria** (Esper, 1795) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőszéleken, napsütötte lejtőkön gyakori.
- Jodis lactearia** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Ritkás erdők, erdei utak mentén élő nedvességigényes faj.
- Thalera fimbrialis** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Napsütötte erdőszéleken, tisztásokon gyakori.

- Hemithea aestivaria** (Hübner, 1789) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Lombhullató erdőkben gyakori.
- Chlorissa viridata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Humidabb tisztások, nedves rétek, lápok mentén gyakori.
- Chlorissa cloraria** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Erdei tisztásokon, nem ritka.
- Phaiogramma etruscaria** (Zeller, 1849) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Napos erdőszéleken.

Ennominae

- Abraxas grossulariata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt megtalálható, sokfelé igen gyakori.
- Abraxas sylvata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – A zártabb, hűvösebb erdőket kedveli, főként hegyvidéken és síkvidéki láp- és mocsárerdőkben honos.
- Lomaspilis marginata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedvesebb erdőkben mindenütt előfordul, fűz-nyár ligetekben, galériaerdőkben közönséges.
- Ligdia adustata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt előfordul, többnyire igen gyakori.
- Stegania dilectaria** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Fűz-nyár ligetekben, ültetett nyárasokban sokfelé gyakori.
- Lomographa bimaculata** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Nedvesebb vegyeserdők jellemző faja.
- Lomographa temerata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Cabera pusaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Puhafaligetekben, állóvizek menti fűz-nyár ligetekben közönséges, de minden nedvesebb erdőben megtalálható.
- Cabera exanthemata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Nedves erdőkben, folyó- és patakparti füzesekben, láp- és mocsárerdőkben egyaránt igen gyakori.
- Theria rupicapraria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán (-turkesztáni, -iráni)) faunaelem; faunakomponens: quercetális-erdőszegély. – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt előfordul, bokros erdőszegélyekben, erdei tisztásokon olykor igen gyakori.

- Ennomos autumnaria** (Werneburg, 1859) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.1. Cirkumboreális-holarktikus) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lombhullató erdők szélesen elterjedt, de mindenütt alacsony egyedszámban megtalálható állata.
- Ennomos quercinaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Erdős területeken mindenütt megtalálható, zártabb erdőkben gyakori.
- Ennomos fuscantaria** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Nedvesebb erdőkben gyakori, másutt szórványosan fordul csak elő.
- Ennomos erosaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lomberdőkben gyakori.
- Ennomos quercaria** (Hübner, 1819) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán (-turkesztáni, -iráni)) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális). – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű, molyhostölgyesekben élő faj, a Kárpát-medencében éri el északi elterjedési határát. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (potenciálisan veszélyeztetett).
- Selenia dentaria** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenütt megtalálható, gyakori faj.
- Selenia lunularia** (Hübner, 1788) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Humid erdővidékek jellemző állata, másutt csak szórványosan fordul elő.
- Selenia tetralunaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemoralis). – Cs, Sz. – Nedvesebb erdőkben általánosan elterjedt, gyakori.
- Artiora evonymaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Bokros erdők, erdei tisztások és erdőszegélyek jellemző, sokféle gyakori faja.
- Odontopera bidentata** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.1. Cirkumboreális-holarktikus) faunaelem; faunakomponens: boreomontán. – Cs, Sz. – Hűvös, nedves hegyvidéki erdők, montán bükkösök, patak völgyek lokális állata.
- Crocallis tusciaria** (Borkhausen, 1793) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Molyhostölgyesek, karsztbokorerdők lokálisan előfordul és általában elég ritkán észlelt faja.
- Crocallis elinguaris** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Szárazabb lomberdőkben mindenütt gyakori.
- Eilicrinia cordiaria** (Hübner, 1790) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Fűzligetek, vízparti füzesek, patak völgyek lokális, helyenként nagyobb egyedszámban jelentkező állata.
- Eilicrinia trinotata** Metzner, 1845 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Meleg, száraz tölgyesekben, karsztbokorerdőkben szórványosan előforduló, általában nem gyakori faj.
- Lignoptera fumidaria** (Hübner, 1825) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs. – Xerotherm sztyepterületek

- igen lokális késő ősszel-tél elején repülő faja, mely a Kárpát-medencében éri el elterjedése nyugati határát. A hímek nappal és éjjel egyaránt aktívak, nőstényeik szárnyatlanok. Minden hazai populációja kiemelt természeti értéket képvisel. – Natura 2000-es, fokozottan védett (100000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.).
- Opisthograptis luteolata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Zártabb erdőkben, bokros erdőszéleken gyakori.
- Ourapteryx sambucaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Vegyes lombhullató erdők, cserjésedő erdőszegélyek, patak völgyek rendszeres, ám nem gyakori faja.
- Plagodis pulveraria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt megtalálható, sokfelé gyakori.
- Plagodis dolabraria** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdők jellemző, szélesen elterjedt, de nem túl gyakori faja.
- Therapis flavicaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Gyepterületeken szinte mindenütt előforduló, de kis egyedszámban jelentkező faj.
- Pseudopanthera macularia** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryók. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Epione repandaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Fűz- és nyárligetekben, patak- és folyóvölgyekben szélesen elterjedt, de sehol sem gyakori.
- Colotois pennaria** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Erdővidékeken mindenütt közönséges.
- Apeira syringaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Nedvességkedvelő, ritkább erdőkben, patak völgyekben, síkvidéki láp- és mocsárerdőkben rendszeresen előforduló, másutt csak szórványosan jelentkező faj.
- Hylaea fasciaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – Fenyőféléken élő, a fenyőtelepítések következtében általánosan elterjedté vált, nagyobb fenyőállományokban kifejezetten gyakori faj.
- Campaea margaritata** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdővidékeken általánosan elterjedt, sokfelé közönséges.
- Semiothisa notata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Nedvesebb, zártabb erdőkben kedvelő, lokális, de élőhelyein gyakori faj.
- Semiothisa alternata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Semiothisa liturata** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – A fenyőtelepítések következtében napjainkra általánosan elterjedté vált, nagyobb fenyőállományokban kifejezetten gyakori faj.

- Semiothisa clathrata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Semiothisa glarearia** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Gyepekben mindenütt közönséges.
- Narraga fasciolaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Homok- és löszpusztagyeppek, száraz lejtők szórványosan előforduló xero- és heliofil faja.
- Itame wauaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: altoherbosa-nemorális (erdei-magaskórós). – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, de mindenütt igen szórványosan előforduló, bokros erdőszegélyeket kedvelő faj.
- Itame brunneata** (Thunberg, 1784) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Nedvességkedvelő faj, főként hegyi réteken, patak völgyekben, hűvös és nedves erdők tisztásain él, kis egyedszámban mikroklimatikusan hűvös és nedves dolomit lejtőkön, szurdokokban is megtalálható.
- Tephрина arenacearia** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, szárazabb gyepekben közönséges.
- Tephрина murinaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz pusztagyeppekben, mezőkön gyakori, lucernásokban kárt is okozhat.
- Siona lineata** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Gyepterületeken mindenütt megtalálható, gyakori, de nem közönséges.
- Dyscia conspersaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel. Védett (2000 Ft), NBMR (opt.).
- Synopsia sociaria** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Főként homokvidékeken és mész-dolomit lejtők erdőseiben él, tipikus élőhelyein gyakori, másutt csak igen szórványosan észlelték.
- Aspitates gilvarius** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű faj, száraz sztyepterületeken, pusztafüves lejtőkön sokfelé igen gyakori.
- Odontognophos dumetatus** (Treitschke, 1827) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep (steppicol-rupicol). – Cs, Sz. – Homokpusztagyeppekben és buckásokban, valamint mészkő- és dolomitsziklagyepekben, görgeteges lejtőkön lokálisan előforduló és általában alacsony egyedszámú faj. Védett (2000 Ft).
- Gnophos furvatus** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Leggyakoribb sziklalaraszoló-fajunk, erdős területeken is sokfelé megtalálható.
- Charissa obscurata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep (steppicol-rupicol).

- Cs, Sz. – Száraz, meleg gyepekben, erdőszegélyekben és tisztásokon honos, mész- és dolomitlejtkön sokfelé gyakori.
- Charissa intermedia** Wehrli, 1917 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: sziklagyp. – Cs, Sz. – Nyílt dolomitsziklagyepekben élő faj. Lokális és ritka. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel. Védett (50000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).
- Charissa pullata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: szubalpin. – Cs, Sz. – A magasabb hegyvidék (Börzsöny, Mátra, Bükk, Aggteleki-Karszt, Zempléni-hg.) sziklagyepjeiben élő, lokális és ritka faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természetvédelmi értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).
- Euchrognophos variegata** Duponchel, 1838 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyp. – Cs. – Mediterrán sziklavidekek jellemző faja, melyet Magyarországon eddig csak a Budai-hegység mész-dolomit szikláján (Odvas-hegy, Farkas-hegy, Gellérthegy) találtak. Ez a populáció igen távol van a faj összefüggő dél-európai élőhelyeitől, minden valószínűség szerint genetikailag különálló alfajt képez (ssp. *cavus* Vojnits, 1968). – Natura 2000-es, védett (50000 Ft), Vörös könyves (kipusztulás veszélyezteteti), NBmR (opt.).
- Phylloetra culminaria** Eversmann, 1843 – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyp. – Cs, Sz. Pilisvörösvár – Európai jelentőségű természeti érték, csupán két stabil populációja ismeretes Magyarországról, egyik a Pilisvörösvár és Piliscsaba közötti dolomitkopárról. Fokozottan védett (100000 Ft), Vörös könyves (kipusztulással veszélyeztetett), NBMR (min.), NATURA 2000-es faj.
- Ematurga atomaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Gyepes területeken mindenütt közönséges.
- Angerona prunaria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdővidékeken általánosan elterjedt, rendszerint gyakori.
- Bupalus piniarius** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – A korábban csak a határszéli hegyvidékeken szórványosan előforduló faj a fenyőtelepítések következtében napjainkra általánosan elterjedt, nagyobb fenyőállományokban kifejezetten gyakori fajjá vált.
- Peribatodes rhomboidarius** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, nagyobb erdőségekben rendszerint közönséges.
- Selidosema brunnearium** (de Villers, 1789) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Zárt és félig nyílt sztyepterületek, pusztagyepék jellemző, lokális de élőhelyein nem ritka faja.
- Alcis repandata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemoralis). – Cs, Sz. – Nedvességkedvelő faj, hegy- és dombvidéki humidabb erdőkben, patak völgyekben, síkvidéki láp- és mocsárerdőkben egyaránt honos; a magasabb régiókban gyakori is lehet.

- Hypomecis danieli** (Wehrli, 1932) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – A zártabb erdőségek jellemző és gyakori faja, másutt csak szórányosan jelentkezik.
- Hypomecis punctinalis** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Cleora cinctaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Meleg, száraz lomberdőkben és bokorerdőkben, cserjésedő réteken egyaránt előfordul, sokfelé gyakori.
- Ascotis selenaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Fagivorina arenaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális-silvicol. – Cs, Sz. – Főként a magasabb régiók erdőségeiben, hegyi patak völgyekben honos, sehol sem gyakori.
- Parectropis similaria** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedvességkedvelő faj, zártabb lomberdőkben, patak völgyekben sokfelé gyakori.
- Ectropis crepuscularia** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Erdős területeken mindenütt közönséges.
- Biston stratarium** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Vegyes lomberdők, bokorerdők, ligetek lakója, szélesen elterjedt, ám sehol sem gyakori.
- Biston betularius** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.1. Holarctikus) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Lomberdeink általánosan elterjedt, gyakori de nem tömeges faja.
- Lycia hirtaria** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt igen gyakori, erdővidékeken sokfelé közönséges.
- Lycia zonaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep (steppicol-rupicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg szikla- és pusztagyepekben, déli lejtőkön sokfelé megtalálható, lokális de nem ritka faj.
- Apocheima hispidarium** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben gyakori.
- Chondrosoma fiduciarium** Anker, 1854 – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs. – Európában csak a Kárpát-medence néhány pontján honos. A kipusztulás közvetlen veszélyébe került, igen kis és erősen izolált populációi maradtak csak fenn, melyek hosszabb távú túlélése bizonytalan. Minden hazai populációja kiemelt természeti értéket képvisel. – Natura 2000-es, fokozottan védett (100000 Ft), Vörös könyves (kipusztulás veszélyébe került), NBmR (min.).
- Agriopis leucophaearia** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Erdős területeken, ligetekben mindenütt közönséges.
- Agriopis marginaria** (Fabricius, 1776) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdővidékeken általánosan elterjedt, közönséges faj.

- Agriopis aurantiaria** (Hübner, 1799) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Melegebb tölgyesekben gyakori, másutt szórványosan jelentkező faj.
- Agriopis bajaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális-silvicol. – Cs, Sz. – Lomberdőkben mindenütt megtalálható, sokfelé gyakori faj.
- Phigalia pilosaria** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Vegyes lomb-erdőkben általánosan elterjedt, de nem túl gyakori.
- Erannis defoliaria** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (euryök). – Cs, Sz. – Erdővidékeken közönséges.
- Erannis ankeraria** Staudinger, 1861 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.5. Atlantomediterrán) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális) – Cs. – A száraz, meleg, szubmediterrán jellegű molyhostölgyes karsztbokorerdők és ritkás tölgyesek jellemző, igen lokális és nagyon erősen ingadozó populációnagyságú faja. Minden hazai populációja kiemelt természeti értéket képvisel. – Natura 2000-es faj, fokozottan védett (100000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.).

NOTODONTIDAE

- Furcula bifida** (Brahm, 1787) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Fűz-nyár ligetekben, hegy- és dombvidéki vegyes erdőkben szélesan elterjedt, általában alacsony egyedszámú faj.
- Furcula furcula** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.1. Holarctikus) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Elsősorban zártabb hegyi erdők illetve mocsár- és láperdők lakója, a Szénásokon a mélyen bevágott völgyekben, szurdokokban tenyészik.
- Harpypia milhauseri** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Idősebb, zárt dombvidéki és középhegységi tölgyesek, továbbá öreg, jó vízellátottságú kocsányos tölgyesek karakterfaja. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Cerura erminea** (Esper, 1783) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű faj, kisebb populációi részben hegyi patak völgyekben és nyíres-rezgőnyáras állományokban, részben homoki fehérrnyárasokban honosak. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Cerura vinula** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Nagy elterjedésű, ám mindenütt szórványosan előforduló faj, nagyobb egyedszámban csak telepített papírnnyárasokban találtak.
- Stauropus fagi** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Hűvös, zárt hegy- és dombvidéki erdőkben; elsősorban nagyobb síkvidéki láp- és galériaerdőkben, kocsányos tölgyesekben honos. Tipikus élőhelyein általában nagyobb egyedszámban található.

- Dicranura ulmi** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Karsztbokorerdők, középhegységi meleg tölgyesek lokális, helyenként nem túl ritka állata. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft).
- Drymonia dodonea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben helyenként közönséges.
- Drymonia melagona** (Borkhausen, 1790) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nagyobb, összefüggő erdővidékek jellemző faja, főként bükkösök, hegyi patak völgyek lakója. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Drymonia querna** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Tölgyesek és vegyeserdők szélesen elterjedt, többfelé gyakori állata.
- Drymonia ruficornis** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lomberdőkben számos helyen igen gyakori.
- Gluphisia crenata** (Esper, 1785) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.4. Európai-keletázsiai diszjunkt (= „Sybilla”)) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Síkvidéki (homoki) nyárasok, galériaerdők, hegyvidéki patak völgyek tipikus faja, elterjedése lokális, de egyedszáma egyes élőhelyein magas is lehet. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Notodonta dromedarius** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nyíres-égeres. – Cs, Sz. – Higrofil faj, zártabb középhegységi erdőkben, patak völgyekben rendszerint gyakori, előfordulása a Szénásokon némileg meglepő.
- Notodonta tritophus** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras (populetális). – Cs, Sz. – Sokfelé elterjedt, ám mindenütt szórványosan, alacsony egyedszámban megtalálható faj.
- Notodonta ziczac** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Fás vidékeken általánosan előfordul, középhegységi erdőkben, galériaerdőkben, fűz-nyár ligetekben rendszerint gyakori.
- Peridea anceps** Goeze, 1781 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Kevert állományú, meleg erdőkben, bokros tölgyesekben sokfelé megtalálható.
- Euchila palpina** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Mindenütt előforduló, gyakori púposszövő-faj.
- Spatalia argentina** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Tölgyeseink jellemző állata, molyhostölgyesekben, karsztbokorerdőkben, meleg, száraz középhegységi erdőkben helyenként gyakori.
- Ptilodon cucullina** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Ned-

vességkedvelő, bokros és ligetes erdőket kedvelő faj, főként hegyvidékeken terjedt el; mindenütt szórványosan jelentkezik.

Ptilodon capucina (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Lomberdőkben szinte mindenütt megtalálható, humidabb, zártabb erdőállományokban rendszerint gyakori.

Ptilophora plumigera ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Zártabb erdőterületeinken mindenütt megtalálható, esetenként lepkeként kitelelő faj.

Phoesia tremula (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Galériaerdőkben, nagyobb nyáras állományokban, hegyvidéki patak völgyekben sokfelé gyakori, másutt szórványosan fordul elő.

Phalera bucephala (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Erdős területeken általánosan elterjedt, gyakori faj.

Phalera bucephaloides (Ochsenheimer, 1810) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális). – Cs, Sz. – A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (potenciálisan veszélyeztetett).

Clostera anastomosis (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Nyárasokban, bokorfüzesekben, galériaerdőkben mindenütt megtalálható, a hegy- és dombvidék patak völgyeiben, humidabb erdeiben is sokfelé gyakori.

Clostera curtula (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Nyárasokban, bokorfüzesekben, galériaerdőkben mindenütt megtalálható, egyéb lombdőkben is sokfelé gyakori.

Clostera pigra (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Erdővidékeinken általánosan elterjedt, gyakori faj.

Thaumetopoea proccessionea (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: euryök (tölgyes). – Cs, Sz. – Tölgyesek jellegzetes faja, korábban nagy gradációiról volt ismert és erdészeti kártevőként tartották nyilván. Az elmúlt harminc évben nem volt nagy rajzása, ellenkezőleg, kifejezetten lokálisnak és szórványosnak nevezhetővé vált. A kilencvenes évek végén azonban újra terjedésnek indult és egy-két helyen hirtelen igen gyakorivá vált (a Szénásokon nem).

LYMANTRIIDAE

Dicallomera fascelina (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil réti-magaskórós. – Cs, Sz. – Nedvesebb erdőszegélyek, magaskórósok, patak völgyek szórványosan előforduló állata, nagyobb állományait csak az Északi-Középhegység egyes pontjairól ismerjük. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

- Calliteara pudibunda** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomboserdők (nemorális). – Cs, Sz. – Szinte mindenütt előforduló, közönséges faj.
- Orgyia antiqua** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök (tölgyes). – Cs, Sz. – Elsősorban fás területeken tenyészik, bár a hernyók légyszárúak leveleit is fogyasztják. Elterjedése eléggé egyenletes, de – noha erdészeti kártevőként szerepel – rendszerint szórványosan fordul elő, csak néhány helyen ismerjük nagy populációit.
- Pentophera morio** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: mezofil (euryök). – Cs, Sz. – Valamennyi gyeptípusban megtalálható, száraz sztyepréteken, ruderaliákon, parlagokon tömeges faj.
- Teia recens** (Hübner, 1819) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomboserdők (nemorális). – Cs, Sz. – Magyarországon rendszerint hűvös, nedves erdőkben, lág- és mocsárerdők szegélyében tenyészik, lokális előfordulású, szórványosan jelentkező állat. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Laelia coenosa** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Nádasok, magassásosok, mocsárerdők lakója, előfordulása a Szénásokon minden bizonnyal kóborló példányok észleléséből adódik.
- Euproctis chrysoorrhoea** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Ubikvista, fás és légyszárú növényeket egyaránt fogyasztó, tömeges elszaporodásra hajlamos faj, a legveszélyesebb erdészeti kártevő rovarok egyike.
- Euproctis similis** (Fuessly, 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomboserdők (euryök). – Cs, Sz. – Hígrofil faj, elsősorban lág- és mocsárerdőkben, galériaerdőkben, bokorfűzes-nádas társulásokban fordul elő, sokféle gyakori.
- Lymantria dispar** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomboserdők (euryök). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, erdőterületeken közönséges, egyes helyeken hatalmas tömegekben léphet fel; ismert erdészeti kártevő.
- Lymantria monacha** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde erdei (nemorális), pinetális. – Cs, Sz. – Túlevelűeken élő faj, a fenyőtelepítéseket követve országszerte elterjedt; helyenként gyakori is lehet. A történelmi időkben tapasztalt óriási gradációit az elmúlt ötven évben Magyarországon nem követték újak, érdemi kártevőnek nem tekinthető.
- Ocneria rubea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális). – Cs, Sz. – Molyhostölgyesek, meleg, száraz tölgyes bokorerdők, erdőszegélyek karakterfaja, lokális és általában nem gyakori. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

CTENUCHIDAE

Dysauxes ancilla (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt melegkedvelő faj, száraz, meleg hegy- és dombvidéki réteken, erdőszegélyekben helyenként gyakori.

Amata phegea (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.

ARCTIIDAE

Miltochrista miniata (Forster, 1771) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedvesebb erdők lakója, hegy- és dombvidékeken helyenként közönséges.

Setina irrorella (Clerck, 1759) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő (sziklagyep). – Cs, Sz. – Hűvös, csapadékos hegyi rétek, fellápok, szubalpin jellegű gyepek, töbrök, dolomitgyepek lakója, lokális és általában kis egyedszámban fordul elő. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Setina roscida ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Xerofil faj, mészkő- és dolomitgyepekben, homokpusztákon, szikes réteken található. Igen lokális, de élőhelyein általában igen gyakori, olykor tömeges is lehet. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Cybosia mesomella (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Elsősorban idősebb, zárt tölgyesekben és vegyeserdőkben honos, melegkedvelő faj.

Eilema complana (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Erdővidékeken mindenütt közönséges.

Eilema lurideola (Zincken, 1817) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Erdővidékeken mindenütt közönséges.

Eilema lutarella (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Meleg, száraz erdeink jellemző állata, rendszerint gyakori.

Eilema palliatella (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Xerofil faj, félig nyílt és záródó sziklagyepek, homokpusztagyeppek, rövidfüvű rétek állata, elterjedése lokális, de dolomitgyepekben többfelé igen gyakori.

Eilema pseudocomplana (Daniel, 1939) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű melegkedvelő faj, idősebb tölgyesekben, bokorerdőkben honos, egyes élőhelyein nagyobb egyedszámú populációi tenyésznek.

Eilema pygmaeola pallifrons (Zeller, 1847) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Melegkedvelő faj, karsztbokorerdeink, délies fekvésű tölgyeseink lakója; általában alacsony egyedszámban jelentkezik.

- Eilema sororcula** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Humid lomberdőkben, vízparti fás társulásokban sokfelé igen gyakori.
- Lithosia quadra** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Erdőlakó, nedves, hűvös élőhelyeket kedvel.
- Atolmis rubricollis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Higrofil faj, hűvös, nedves hegyi és dombvidéki erdőkben, szurdokokban, patak völgyekben él; mindenütt igen szórva nyosan észlelték. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Spiris striata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil-sztyep. – Cs, Sz. – Fátlan élőhelyekhez kötődő faj, egyik ökotípusa száraz, meleg, zártabb gyepekben, egy másik nyílt sziklagyepekben és homokbuckásokban, egy harmadik lápréteken fordul elő. Elterjedése lokális, élőhelyein gyakori.
- Diacrisia sannio** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Nedves és mezofil réteken, magaskórósokban, erdei tisztásokon tenyésző, gyakori faj.
- Ocnogyna parasita** Hübner, 1790 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep (steppicol-rupicol). – Cs, Sz. – Félig nyílt és záródó szikla- és pusztagyepokban, homoki sztyepjellegű területeken tenyészik; hernyóit szinte minden egyes élőhelyén nagy számban lehet észlelni, a lepkék mindig sokkal kisebb egyedszámban figyelhetők meg. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), NBMR (opt.).
- Chelis maculosa** Gerning, 1780 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Száraz, meleg pusztagyepokban, sztyeplejtőkön, zárt sziklagyepekben élő faj, rendszerint szórva nyosan fordul elő.
- Watsonarctia deserta** (Bartel, 1902) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep-sziklagyep (steppicol-rupicol). – Cs, Sz. – A zonális erdőssztyep karakterfaja, erdei tisztásokon, erdőszéleken, ligetes helyeken fordul elő; általában nem gyakori.
- Diaphora mendica** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep-erdőssztyep (steppicol-silvicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg sztyepréteken, magaskórósokban, erdei tisztásokon, bokorerdőkben honos; sokfelé gyakori.
- Hyphantria cunea** Drury, 1773 – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.4. Nearktikus) faunaelem; faunakomponens: adventív (bevándorolt-behurcolt). – Cs, Sz. – Behurcolt faj, jelenleg az országban mindenütt megtalálható, tömeges faj; jelentős mezőgazdasági kártevő.
- Spilosoma lubricipedum** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Spilosoma luteum** (Hufnagel, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, gyakori faj.
- Spilosoma urticae** Esper, 1789 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Nedvesebb gyeptársulások lakója, országszerint megtalálható, de rendszerint nem gyakori.
- Phragmatobia caesarea** Goeze, 1781 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Melegkedvelő faj, sztyepréteken, erdőszegélyekben, magaskórósokban sokfelé megtalálható, sehol sem gyakori.

- Phragmatobia fuliginosa** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Országszerte előforduló, közönséges faj.
- Rhyparia purpurata** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil réti-magaskórós. – Cs, Sz. – Higrofil faj, főként a Középhegység hegyi rétjein, patak völgyeiben, erdei tisztásain honos. Lokális elterjedésű, egyes helyeken gyakori faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Hyphoraia aulica** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg gyeptársulásokban, bokorerdőkben, erdőszegélyeken élő, lokális elterjedésű faj; sehol sem gyakori.
- Arctia caja** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.1. Holarctikus) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – A zártabb erdővidékek kivételével mindenütt gyakori.
- Arctia festiva** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Mészke-, dolomit- és homokpusztagyeppek jellemző állata, főként a nyílt és félig zárt gyepeket kedveli. Igen lokális elterjedésű, hernyói helyenként nagy egyedszámban jelentkeznek, a lepkék mindenütt sokkal ritkábban figyelhetők meg; késő éjjel és hajnalban aktívak. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.),
- Arctia villica** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep-erdőssztyep (steppicol-silvo-steppicol). – Cs, Sz. – Nyíltabb erdőkben, ligetekben, erdei tisztásokon, magaskórósokban, parlagokon, magasfüvű réteken egyaránt megtalálható, ám sehol sem közönséges.
- Tyria jacobaeae** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg- és szárazságkedvelő faj, sziklagyeppekben, pusztafüves lejtőkön, homoki gyepekben található, ahol tápnövénye, a *Senecio jacobaea* terem.
- Euplagia quadripunctaria** (Poda, 1761) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Fás, bokros helyeken mindenütt előforduló, sokfelé igen gyakori faj. Védett (2000 Ft).

NOCTUIDAE Chloephorinae

- Bena prasinana** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenfelé gyakori.
- Pseudoips bicolorana** (Fuessly, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Meleg tölgyesekben; lokális és nem gyakori.
- Earias chlorana** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: fűzevő. – Cs, Sz. – Fűzesekben nem ritka.

Earias vernana (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nyáras (populettális). – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű faj, nyárasokban honos; fehérszárnyúakban sokfelé gyakori.

Sarothripinae

Nycteola asiatica (Krulikovsky, 1904) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puha-fa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Melegebb, nyáras erdők lokális faja.

Nycteola revayana (Scopoli, 1772) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Tölgyesekben élő nem gyakori faj.

Nolinae

Meganola albula ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Nedvességkedvelő faj, hegy- és dombvidéki nedves erdőkben, patak völgyekben, síkvidéki láp- és mocsárerdőkben, galériaerdőkben sokfelé megtalálható, rendszerint nem gyakori.

Meganola strigula ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Száraz tölgyesekben általánosan elterjedt, helyenként gyakori.

Meganola kolbi (Daniel, 1935) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Szubmediterrán meleg tölgyesekben, néhol nem ritka.

Meganola togtulalis (Hübner, 1796) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Elsősorban idős, kevert állományú lombdombokban, patak völgyekben lokálisan előforduló, kis egyedszámban található faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Nola aerugula Hübner, 1793 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenütt gyakori.

Nola chlamitulalis (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: silvicol. – Cs, Sz. – Száraz, meleg oldalakon és nedves erdőkben egyaránt előforduló lokális, ritka faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Nola cicatricalis (Treitschke, 1835) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Száraz, meleg tölgyesek lokális faja, tipikus élőhelyein sokszor magas egyedszámban észlelhető.

Nola cristatula (Hübner, 1793) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Lokális és ritka faj. Elsősorban nedvesebb erdőkben és völgyekben él, előfordulása a pilisi dolomitokban külön érdekességgel bír. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Nola cuculatella (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holo-mediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Erdőterületeken szélesben elterjedt, főként nedvesebb élőhelyeken tenyésző, nagyobb, zárt erdőségekben rendszerint gyakori faj.

Herminiinae

Trisateles emortualis ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Humid erdőkben (főleg bükkösökben), patak völgyekben, láperdőkben honos, hegyvidékeken sokfelé gyakori.

Paracolax tristalis (Fabricius, 1794) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, szárazabb, melegebb réteken, sztyeplejtőkön, erdei tisztásokon rendszerint közönséges.

Macrochilo cribrumalis (Hübner, 1793) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Lápok, láprétek, nádasok lakója; a Szénásokon csak a hegy lábánál lévő lápos területekről alkalmanként felrepülő példányok jelennek meg.

Zanclognatha lunalis (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: avarevő (detritofág). – Cs, Sz. – Erdőlakó, nagyobb populációi melegebb, szárazabb hegyi és dombvidéki tölgyesekben élnek.

Zanclognatha tarsipennalis (Treitschke, 1835) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: avarevő (detritofág). – Cs, Sz. – Főként humidabb, zártabb középhegységi erdőkre jellemző, rendszerint alacsony egyedszámban jelentkező faj.

Polypogon strigilata (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: avarevő (detritofág). – Cs, Sz. – Erdei tisztások, zártabb, tagolt struktúrájú sztyprétek jellemző, melegkedvelő faja.

Polypogon tentacularia (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Szinte minden gyeptípusban megtalálható, zártabb állományú réteken, magaskórósokban közönséges lehet.

Herminia grisealis ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Erdős területeken általánosan elterjedt, főként humidabb, zártabb erdőkben gyakori.

Herminia tarsicrinalis (Knoch, 1782) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: avarevő (detritofág). – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, melegebb erdőkben, erdei tisztásokon, erdőszegélyekben, nedves réteken mindenütt megtalálható, gyakori faj.

Phytometrinae

Colobochyla salicalis ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: fűz-nyár erdőszegély. – Cs, Sz. – Humid füzesek és nyárasok, patak völgyek és láprétek lakója.

Phytometra viridaria (Clerck, 1759) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Száraz és mezofil gyepekre jellemző, sokfelé gyakori.

Rivulinae

Rivula sericealis (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt és közönséges, különösen humidabb gyepekben.

Hypenodinae

Schrankia costaestrigalis (Stephens, 1834) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Lokális, meleg erdőkben nem ritka.

Schrankia taenialis (Hübner, 1809) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: xerotherm tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Meleg, de humid erdők lokális és nem gyakori faja.

Hypena proboscidalis (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.

Hypena rostralis (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.

Aventiinae

Laspeyria flexula ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Humid erdőkben, telepített fenyvesekben sokfelé gyakori.

Boletobinae

Parascotia fuliginaria (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: gombaevő (fungivor). – Cs, Sz. – Idősebb, humid erdőkben nem ritka.

Catocalinae

Calyptra thalictri (Borkhausen, 1790) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Meleg, délies kitettsé-
gű oldalakon nem ritka. Egy másik ökotípusa lápréteken, patak völgyekben fordul elő.

Scoliopteryx libatrix (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.

Catocala dilecta (Hübner, 1808) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Erősen lokális és ritka, meleg tölgyesekben él. A Szénások környékéről csak régi előfordulási adataink vannak. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).

- Catocala diversa** (Geyer, 1828) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális). – Cs, Sz. – Erősen lokális és mindenütt ritka, xerotherm tölgyesekben szórványosan elterjedt faj. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).
- Catocala elocata** (Esper, 1788) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Alacsonyabban fekvő nyárasokban gyakori, de a hegyvidéki patak völgyekben is mindenütt megtalálható; egyes években a városi parkokban is elszaporodhat.
- Catocala fraxini** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Elterjedt, de nem gyakori; hernyója élőhelytől függően más-más nyárfafajon tenyészik. Védett (2000 Ft)
- Catocala fulminea** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Középhegységi tölgyesekben elterjedt és gyakori.
- Catocala nupta** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Középhegységi erdeinkben elterjedt és nem ritka.
- Catocala nymphagoga** (Esper, 1787) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Meleg tölgy, és egyes erdőkben helyenként nem ritka.
- Catocala promissa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Vegyes és tölgyerdőkben nem ritka.
- Catocala puerpera** (Giorna, 1791) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Lokális és ritka. Melegebb és szárazabb erdőkben nyáron és fűzön él.
- Catocala sponsa** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Tölgyesekben nem ritka.
- Minucia lunaris** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Lomberdőkben általánosan elterjedt, meleg tölgyesekben gyakori.
- Callistege mi** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil-sztyep. – Cs, Sz. – Gyepekben nem ritka.
- Euclidia glyphica** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Gyepekben közönséges.
- Gonospileia triquetra** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg gyepekben gyakori.
- Catephia alchymista** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: xerotherm tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Igen szórványosan elterjedt és kis egyedszámban megfigyelhető faj, elsősorban meleg, öreg tölgyesek lakója.
- Lygephila cracca** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt és gyakori faj.

- Lygephila lusoria** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: erdőssztyep (silvo-steppe). – Cs, Sz. – Meleg sztyepeken, erdei tisztásokon nem ritka, de lokális.
- Lygephila pastinum** (Treitschke, 1826) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: mezofil réti-lápréti. – Cs, Sz. – Viszonylag nagy elterjedésű, de lokális faj, nagyobb egyedszámban lápréteken és nedves réteken tenyészik.
- Lygephila procax** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg tölgyesek, molyhostölgyesek lakója, mindenütt lokális, de élőhelyein sokfelé gyakori.
- Lygephila viciae** (Hübner, 1822) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Hegyvidéki magasfüves réteken, hegyi sztyepeken és patak völgyekben él, sehol sem gyakori.

Euteliinae

- Eutelia adalatrix** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-iráni) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális) karsztbokorerdő. – Cs, Sz. – Termofil mediterrán faj. Cotinus-os karsztbokorerdőkben helyenként nem ritka.

Eublemminae

- Eublemma amoena** (Hübner, 1803) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Heliofil faj, száraz, meleg rétek, pusztagyepék, ürmöspuszták jellemző állata.
- Eublemma minutata** (Fabricius, 1794) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Homokpusztagyepék, homokbuckások, nyílt és félig nyílt sziklagyepék igen lokálisan előfordulók. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Eublemma parva** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Magyarországon nincsenek állandó populációi, vándorló példányait is csak ritkán észlelték.
- Eublemma purpurina** ([Denis et Schiffmüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg, száraz gyepekben nem ritka.
- Metachrostis dardouini** (Boisduval, 1840) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Hazánkban erősen lokális, de élőhelyein (meleg, sziklás oldalakon, felnyíló sziklagyepekben) olykor nem ritka.

Acontiinae

- Acontia lucida** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Melegebb gyepekben nem ritka.
- Emmelia trabealis** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, közönséges faj.

Aedia funesta (Esper, 1786) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-erdőszegély. – Cs, Sz. – Száraz és mezofil gyepekben, ruderaliákon, kertekben és művelt területeken gyakori is lehet.

Eustroitiinae

Odice arcuinna (Hübner, 1790) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Mediterrán-közép-ázsiai xerotherm faj. Meleg, száraz, sziklás oldalakon él.

Protodeltote pygarga (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.

Deltote bankiana (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Lápréteken, láperdőkben, nedves ersők szegélyeiben élő faj, lokális és rendszerint nem gyakori.

Deltote deceptor (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg gyepekben gyakori.

Deltote uncula (Clerck, 1759) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Lokális, de nem ritka faj, lápréteken, mocsárréteken honos.

Calymma communimacula ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-silvicol. – Cs, Sz. – Erősen lokális, meleg erdők tisztásain, felhagyott gyümölcsösökben honos, ahol *Prunus*-fajok nőnek; pajzstetvekkkel erősen fertőzött gyümölcsösökben gyakori is lehet.

Plusiinae

Abrostola asclepiadis ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Meleg, száraz erdőkben gyakori.

Abrostola triplasia (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Mindenütt előfordul; nem ritka.

Trichoplusia ni (Hübner, 1803) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.3. Trópusi-pántrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Holarktikus faj, számos helyen veszélyes mezőgazdasági kártevő. Magyarországon csak igen kevés alkalommal észlelték egyedi példányait, rezidens populációja nem ismeretes.

Macdunnoughia confusa (Stephens, 1850) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori; egyes években nagyobb tömegekben is vándorol.

Diachrysia chrysitis (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.

Diachrysia stenochrysis (Warren, 1913) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.

Euchalcia consona (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz, Piliscsaba: Pos-

tarét – Lokális és ritka sztyepfaj, a hazai, valószínűleg csak időszakosan fennmaradó populációk az ismétlődő felvándorlásokkal újulnak meg.

Euchalcia modestoides (Poole, 1989) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Sz. – Lokális, szórványos elterjedésű faj, hegyvidéki humidabb tölgyesekben, sziklaerdőkben honos, tápnövényei *Pulmonaria*-fajok.

Euchalcia variabilis (Piller et Mitterpacher, 1783) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Lokális és nem gyakori. Humid bükkös állományokban él, hernyója *Aconitum*-fajokon táplálkozik. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).

Autographa bractea ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Montán faj, humid patak völgyekben, nedves hegyi réteken fordul elő.

Autographa gamma (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.2. Holopalaearktikus) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges. Többnemzedékes vándor.

Plusia festucae (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: higrofil. – Cs, Sz. – Nedves rétek, láperdők és láprétek tipikus faja. Lokális, de élőhelyein gyakori.

Pantheinae

Colocasia coryli (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenfelé gyakori.

Dilobinae

Diloba caeruleocephala (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-iráni) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lomberdőkben, ligetekben, felhagyott gyümölcsösökben általánosan előforduló késő őszi faj, meleg dombvidéki területeken nem ritka.

Simyra albovenosa (Goeze, 1781) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Nedves rétek, lápok, láperdők, nádasok lakója.

Acronictinae

Simyra nervosa ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Sztyepek, száraz, meleg sziklaoldalok, homokvidékek jellemző, lokális de élőhelyein gyakori faja.

Oxicesta geographica (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Kevésbé záródó, száraz,

- meleg gyepek jellemző faja, mész- és dolomitgyepekben, homokpusztákon, homokbuckásokban helyenként közönséges. Hernyói nagyobb kolóniákban élnek, tápnövényei *Euphorbia*-fajok. Igen gyors fejlődésű, évente rendszerint három nemzedéke van. A faj európai viszonylatban jelentős természeti érték, Magyarországon és a Bécsi-medencében éri el elterjedése nyugati határát; hazai állományai stabilak, nagyok.
- Acronicta aceris** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegebb erdőkben, kertekben nem ritka.
- Acronicta auricoma** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Humidabb erdőkben, erdőszegélyekben, zártabb gyepekben nem ritka.
- Acronicta euphorbiae** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Meleg, sziklás élőhelyeken, szikla- és pusztagyepokban, erdei tisztásokon nem ritka.
- Acronicta megacephala** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Puhafaligetekben, patak völgyekben, alföldi nyárasokban kifejezetten gyakori, de mintenütt megtalálható, ahol nyárfa előfordul.
- Acronicta psi** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, de nem gyakori.
- Acronicta rumicis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt és gyakori, de sehol sem tömeges.
- Acronicta tridens** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Élőhelyein mindenütt gyakori.
- Craniophora ligustri** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Moma alpium** (Osbeck, 1778) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg tölgyesekben, kevert erdőkben helyenként nem ritka.

Bryophilinae

- Cryphia algae** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Lokális. Meleg tölgyesekben, kevert erdőkben mindenütt előfordul; főként délies oldalakon gyakori.
- Cryphia domestica** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyepi, zuzmóevő. – Cs, Sz. – Sziklagyepekben, sziklagörgetegeken lokálisan előforduló, meleg- és szárazsággkedvelő faj, mindenütt lokális, de egyedszáma helyenként magas is lehet.
- Cryphia ereptricula** (Treitschke, 1825) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyepi, zuzmóevő. – Cs, Sz. – Száraz, meleg mészkő- és dolomitterületeken, sziklás oldalakon fordul elő; lokális, de élőhelyein nem ritka.

Cryphia raptricula ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: zuzmóevő. – Cs, Sz. – Lokális. Meleg, száraz oldalakon, tisztásokon nem ritka.

Metoponinae

Panemeria tenebrata (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Humid erdőszéleken, lápréteken és mezofil gyepekben helyenként gyakori.

Apaustis rupicola ([Denis et Schiffermüller, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Nagyon lokális ekőfordulású mediterrán faj, száraz, meleg sziklagyepekben, homokos réteken, pusztagyeppekben fordul elő. A lepkék nappal aktívak, elsősorban Thymus-fajok virágain táplálkoznak. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (kipusztulással veszélyeztetett).

Aegle kaekeritziana (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Lokális és ritka, meleg és száraz gyepekben.

Tyta luctuosa ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Gyepekben mindenütt gyakori.

Cuculliinae

Cucullia absinthii (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 9. Eremiális (9.1. Turano-eremiális) faunaelem; faunakomponens: ürmöspusztá. – Cs, Sz. – Meleg- és szárazsággkedvelő faj, pusztagyeppekben, erdőszegélyeken, zavart élőhelyeken egyaránt megtalálható.

Cucullia artemisiae (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Domb- és síkvidékeken; lokális, de többnyire nem ritka.

Cucullia campanulae Freyer, 1831 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Nyílt és félig nyílt dolomitgyeppek, sziklaoldalok, karsztplatók igen lokálisan előforduló, kis populációfragmentumokban tenyésző faja. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).

Cucullia chamomillae ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, de lokális és ritka mediterrán faj; sziklagyepekben, homokos és szikes pusztákon, bolygatott útszegélyekben, parlagokon egyaránt megtalálható.

Cucullia fraudatrix Eversmann, 1837 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep-silvicol. – Cs, Sz. – A nedves erdősztyep erősen fluktuáló faja, egyes időszakokban kifejezetten gyakori, máskor hosszú évekre eltűnik. A Budai-hegységben és a Szénásokon utoljára a nyolcvanas évek elején fordult elő rendszeresen.

Cucullia lactucae ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, de mindenütt lokális és szórványos faj, egyike a kisszámú

- arboreális csuklyásbagoly-fajnak. Hegy- és dombvidéki erdőkben, tisztásokon, sztyeplejtőkön honos, olykor a konyhakertekben is megjelenő, salátaféléken élő faj.
- Cucullia mixta lorica** Ronkay et Ronkay, 1987 – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs. – Fokozottan védett (100000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.).
- Cucullia tanacetii** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Ritka és lokális termo- és xerofil faj; meleg, száraz oldalak, sztyepek lakója.
- Cucullia umbratica** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – A leggyakoribb Cucullia-faj Közép-Európában.
- Cucullia xeranthemi** Boisduval, 1840 – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Meleg, száraz, sziklás oldalak xerotherm faj; erősen lokális, de helyenként nem ritka. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (potenciálisan veszélyeztetett).
- Shargacucullia gozmanyi** Ronkay et Ronkay, 1994 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep-sziklagyep (steppicol-rupicol). – Cs, Sz. – Félig nyílt és zárt dolomitgyepek, karsztplatók, homokpusztagyepek, száraz hegyi rétek karakterfaja. Elterjedési területe a Kárpát-medencétől a Balkán középső vidékéig húzódik, mindenütt igen lokális és a populációk egyedszáma is rendre alacsony. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természeti értéket képvisel.
- Shargacucullia lychnitis** (Rambur, 1833) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Lokális, száraz, meleg sztyeplejtőkön, meszes és homokos réteken, sziklagyepekben élő faj.
- Shargacucullia thapsiphaga** (Treitschke, 1826) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-iráni) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Lokális és ritka sztyepfaj, a Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Shargacucullia verbasci** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-iráni) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, melegkedvelő faj, a legnagyobb elterjedésű hazai sárgacsuklyásbagoly-faj.

Oncocnemidinae

- Calophasia lunula** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Gyepekben sokfelé nem ritka.
- Calophasia opalina** (Esper, 1794) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Lokális és ritka xerotherm faj.
- Omphalophana antirrhinii** (Hübner, 1803) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Nagyon lokális, termofil faj; meleg sztyepeken, sziklás oldalakon honos, egyes élőhelyein kifejezetten gyakori.

Amphipyridae

- Amphipyra berbera** Fletcher, 1971 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, száraz és humid erdőkben, patak völgyekben egyaránt megtalálható, gyakori faj.
- Amphipyra pyramidea** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenütt gyakori.
- Amphipyra livida** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegebb erdőkben nem ritka.
- Amphipyra tetra** (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Idős molyhostölgyesek, karsztbokorerdők lokális és ritka állata. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Amphipyra tragopoginis** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.

Psaphidinae

- Allophyes oxyacanthae** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-pubescentalis-erdőszegély. – Cs, Sz. – Száraz, meleg tölgyesek termofil faja. Nem ritka.
- Asteroscopus sphinx** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: szegélycserjés (silvo-steppicol). – Cs, Sz. – Lombhullató erdőkben nem ritka.
- Brachionycha nubeculosa** (Esper, 1785) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemoralis). – Cs, Sz. – Higrofil. Lokális, de többnyire nem ritka faj.
- Lamprosticta culta** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-iráni) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lokális és ritka, termofil faj.
- Meganephria bimaculosa** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-iráni) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Kétféle ökotípusa (karsztbokorerdei, illetve galériaerdei) közül Magyarországon főként a szárazsághatározó, Fraxinus ornus-állományokhoz kötődő populációi fordulnak elő. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Valeria oleagina** ([Denis & Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Melegebb lomberdőkben elterjedt és gyakori.

Heliothidinae

- Heliothis maritima** Graslin, 1855 – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Gyepekben gyakori, időnként tömegesen elszaporodó vándorfaj; ismert mezőgazdasági kártevő.

- Heliothis peltigera** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Magyarországon nincsenek rezidens populációi, de vándorlásai során viszonylag rendszeresen felbukkan. Nagyobb rajzásait csak ritkán észlelték.
- Heliothis virola** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: pusztagyep. – Cs, Sz. – Meleg gyepekben gyakori.
- Helicoverpa armigera** (Hübner, 1803) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.3. Trópusi-pántrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Vándorlepke, egyes években tömegesen elszaporodhat; az utóbbi évek egyik legjelentősebb mezőgazdasági és kertészeti kártevőjévé vált.
- Periphanes delphinii** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Xerofil faj, mészkő- és dolomitgyepekben, homokpusztákon, száraz, meleg déli lejtőkön lokálisan fordul elő, egyedszáma rendszerint alacsony. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft).
- Pyrrhia umbra** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Meleg gyepekben gyakori.
- Protoschinia scutosa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.1.3. Palaeotrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Migráló faj, melegebb gyepekben néha gyakori.
- Schinia cardui** (Hübner, 1790) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Lokális, termofil faj, száraz sztyepréteken, parlagokon, erdőszegélyekben él, helyenként nagy populációi tenyésznek. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.).
- Schinia cognata** (Freyer, 1833) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Homokpusztákon, sztyepréteken, esetenként dolomitgyepekben honos, mindenütt lokálisan előforduló faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves, NBMR (opt.).

Condicinae

- Acosmetia caliginosa** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil-higrofil. – Cs, Sz. – Nagyobb mocsarak, láperdők, nedves gyepek lokális és rendszerint nem gyakori faja.
- Eucarta virgo** (Treitschke, 1835) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.6. Mandzsúriai (-Dél-szibériai)-pontoszi-pannon diszjunkt) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Lokális és nem gyakori higrofil faj, mely lápos, mocsaras erdőkben, réteken fordul elő.

Xyleninae

- Pseudeustrotia candidula** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.

- Elaphria venustula** (Hübner, 1790) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lápréti-láperdei. – Cs, Sz. – Humid erdők, erdei tisztások, láprétek, mocsárrétek gyakori faja.
- Caradrina morpheus** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Humidabb erdőkben, gyepekben gyakori.
- Platyperigea aspersa** (Rambur, 1834) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Platyperigea kadenii** (Freyer, 1836) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Száraz, meleg gyepekben, homok- és löszpusztákon, parlagokon és kultúrterületeken egyaránt előfordul, ám sehol sem gyakori.
- Platyperigea terrea** (Freyer, 1840) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán-iráni) faunaelem; faunakomponens: pusztagyep. – Cs, Sz. – Elsősorban homokpusztákon és homokbuckásokban, ritkábban mész- és dolomitgyepekben, görgeteges lejtőkön honos. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Paradrina clavipalpis** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.1. Holarctikus) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Általánosan elterjedt, közönséges faj.
- Hoplodrina alsines** (Brahm, 1791) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.
- Hoplodrina ambigua** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Hoplodrina blanda** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdővidékeken mindenütt előforduló, sokféle gyakori faj.
- Hoplodrina respersa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg- és szárazsággelvelő, ám humid gyepekben is sokféle előforduló faj; a Szénásokon kifejezetten gyakori.
- Hoplodrina superstes** (Ochsenheimer, 1816) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lokálisan előforduló, élőhelyein időnként gyakori termofil faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Chilodes maritima** (Tauscher, 1806) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Nádasok lokális, de nem ritka faja.
- Charanyca trigrammica** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Erdővidékeken mindenfelé gyakori.
- Rusina ferruginea** (Esper, 1785) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.
- Athetis furvula** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Meleg, homokos területek sztyepjein.
- Athetis gluteosa** (Treitschke, 1835) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Humid élőhelyekhez kötődő, láp- és mocsárréteken, nedves hegyi réteken, vízparti társulásokban fordul elő, sokféle gyakori.

- Enargia abluta** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – A zonális erdőssztyep karakterfaja, napjainkra már csak néhány kis populációja maradt fenn, melyek galériaerdőkben, nyárligetekben tenyésznek. A Szénások környékéről is csak régi adataink vannak.
- Ipimorpha retusa** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Lokális. Lápos nyáras és füzes erdők, patak völgyek gyakori lakója.
- Ipimorpha subtusa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fűz-nyár. – Cs, Sz. – Lápos, mocsaras vidékeken, nyárligetekben, füzesekben elterjedt, rendszerint gyakori.
- Cosmia affinis** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erősen lokális és ritka. Termofil faj, szilekkel elegyes erdőkben él.
- Cosmia diffinis** (Linnaeus, 1767) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lokális és ritka. Meleg, de humid erdők lakója.
- Cosmia pyralina** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Zárt, humid erdők, patak völgyek lakója; szélesen elterjedt, de lokális faj, csupán néhány élőhelyein gyakori.
- Cosmia trapezina** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Mindenfelé gyakori.
- Dicycla oo** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Meleg, száraz tölgyesekben gyakori.
- Atethmia ambusta** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Száraz, meleg, vegyes lomberdőkben fordul elő, ahol idősebb kőrtefák vannak.
- Atethmia centrigo** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: kőrisevő. – Cs, Sz. – Két ökotípusa karsztbokorerdőkben, illetve folyómenti keményfaligetekben honos, ahol Fraxinus és Ulmus tenyészik. Elterjedése lokális, de a populációk egyedszáma rendszerint magas.
- Mesogona acetosellae** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Ország-szerte elterjedt, mindenütt gyakori.
- Dypterygia scabriuscula** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt; erdőterületeken sokféle gyakori.
- Trachea atriplicis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegebb erdőkben mindenütt gyakori.
- Polyphaenis sericata** (Esper, 1787) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lokális xero- és termofil faj, főképp meleg tölgyesekben él. Egy hosszabb lappangási időszakot követően az elmúlt néhány évben újra gyakorivá vált.

- Thalophila matura** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegebb sztyepekben, gyepekben, erdőszegélyekben gyakori.
- Actinotia polyodon** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Mindenfelé elterjedt, száraz, meleg réteken, erdőszéleken gyakori.
- Actinotia radiosa** (Esper, 1804) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Meleg, száraz homokpuszták, karsztos fennsíkok, mész- és dolomitgyepek lokális elterjedésű faja, helyenként nagyobb egyedszámú populációi is ismeretesek. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Chloantha hyperici** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg erdei tisztásokon, erdőszéleken és réteken honos; széles elterjedésű, de általában nem gyakori.
- Phlogophora meticulosa** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőterületeken elterjedt és nem ritka, rendszeresen vándorló faj.
- Euplexia lucipara** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Auchmis detersa** (Esper, 1787) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Elsősorban meleg, száraz bokoerdők szegélyein, cserjésedő domb- és hegyoldalakon, szikla- és pusztafüves lejtőkön él; lokális de sokfelé nem ritka.
- Apamea anceps** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Száraz gyepekben gyakori.
- Apamea epomidion** Haworth, 1809 – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Nedvesebb hegyi és dombvidéki erdők tisztásain, magaskórósokban lokálisan előforduló, mindenütt alacsony egyedszámban megfigyelt faj.
- Apamea crenata** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Humid erdővidékeken, erdei tisztásokon, patak völgyekben, mezofil hegyi réteken.
- Apamea illyria** Freyer, 1846 – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Meleg, száraz és mezofil erdők, főként ritkás tölgyesek, bokorerdők lokális és ritka faja.
- Apamea lithoxylaea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Melegkedvelő, főként középhegységi réteken, erdőszegélyekben található; sokfelé gyakori.
- Apamea monoglypha** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, időszakosan vándorló faj.
- Apamea remissa** (Hübner, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Nedveségigényes faj, elsősorban humid patak völgyekben, láp- és mocsárréteken, nedves erdőkben honos; viszonylag széles elterjedésű, de mindenütt szórványos előfordulású.

- Apamea scolopacina** (Esper, 1788) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Sporadikus elterjedésű, főképpen nedvesebb erdőket, patak völgyeket, hegyi réteket kedvelő faj; egyedszáma erősen fluktuál.
- Apamea sordens** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű és sokfelé gyakori faj, erdőszegélyekben, erdei tisztásokon és réteken gyakori, kalászosokban olykor kárt is okozhat.
- Apamea sublustris** (Esper, 1788) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: erdőssztyep (silvo-steppe). – Cs, Sz. – Humidabb erdőkben sokfelé gyakori, másutt szórványosan fordul csak elő.
- Leucapamea ophiogramma** (Esper, 1794) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Mocsár- és láp-erdők, lápok faja, mindenütt lokális és az utóbbi időkben kifejezetten ritka.
- Pabulatrix pabulatricula** (Brahm, 1791) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.1. Holarktikus) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lokális és ritka erdőssztyep faj, bokros tölgyesekben, meleg déli lejtőkön tenyésző vegyes lomberdőkben honos.
- Oligia latruncula** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Eurosibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenütt közönséges.
- Oligia strigilis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Eurosibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenütt gyakori.
- Oligia versicolor** (Borkhausen, 1792) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Higrofil faj, zártabb hegyi- és dombvidéki erdőkben, láperdőkben fordul elő; hegyvidéki területeinken nem ritka.
- Litologia literosa** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Dolomitterületeink, sziklás mészkővidékeink, nyílt homokpusztáink jellegzetes lepkefaja, igen lokális, de élőhelyein nem ritka. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Mesapamea secalis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenütt gyakori.
- Mesapamea secalella** Remm, 1982 – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőterületeken mindenütt gyakori.
- Luperina testacea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Gyepekben, erdőszéleken nem ritka.
- Amphipoea oculea** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Lokális, de általában nem ritka faj, két jellegzetes ökotípusa van: az egyik humid völgyekben, lápos területeken, a másik meleg száraz erdőkben, sziklaerdőkben él.
- Hydraecia micacea** (Esper, 1789) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Lápok, láprétek, nedves erdők és patak völgyek jellemző higrofil faja.

- Gortyna flavago** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Humid gyepekben, erdőszéleken fordul elő. Gyakori.
- Calamia tridens** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz pusztagyepék, sztyeplejtők jellemző, sokszor igen gyakori faj.
- Staurophora celsia** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Fő élőhelyei zárt és félig nyílt homoki gyepek, lokálisan mészdolomitgyepekben, többréteken, karsztos fennsíkokon is megtalálható. Tipikus élőhelyein rendszerint nagy állományai honosak. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (potenciálisan veszélyeztetett).
- Chortodes extrema** (Hübner, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű, vízparti magasságokban, nedves réteken és hegyi réteken sokfelé gyakori.
- Chortodes fluxa** (Hübner, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: higrofil. – Cs, Sz. – Meleg, magasfűvű gyepekben gyakori.
- Chortodes minima** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Humid élőhelyeket kedvelő, montán erdőkben, patak völgyekben, nagyobb kiterjedésű síklápokban helyenként nem ritka; egy másik ökotípusa, valószínűleg mikroklamatikus okokból, dolomitgyepekben is honos. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Chortodes morrisii** (Dale, 1837) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Mikroklamatikusan eléggé eltérő jellegű gyepekben: lápréteken, illetve mész- és dolomitsziklagyepekben élő két ökotípusa ismeretes. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Chortodes pygmina** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Lápok, láprétek és nádasok, mocsárrétek jellegzetes, rendszerint nem gyakori faj.
- Nonagria typhae** (Thunberg, 1784) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Higrofil faj, állóvizek partján, nádasokban, láp- és mocsárrétekben, mocsárréteken honos; lokális és rendszerint nem gyakori.
- Rhizedra lutosa** (Hübner, 1803) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Nagyobb nádasokban rendszerint gyakori; kóborló példányai élőhelyeitől nagy távolságban is megjelhetnek.
- Capsula algae** (Esper, 1789) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Főként síkvidéki mocsárrétek, nádas-bokorfüzesek, láprétek lakója, rendszerint kisebb populációkat alkot; sehol sem gyakori. Valószínűleg nincs rezidens populációja a Szénásokon, csupán kóborló példányait sikerült észlelni.
- Capsula sparganii** (Esper, 1790) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Mocsarak, nádasok, láprétek gyakori faj.

- Archanara dissoluta** (Treitschke, 1825) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Síkvidéki mocsarak, bokorfüzes-nádas élőhelyek jellemző, gyakori faja. Előfordulása a Szénásokon minden bizonnyal csak alkalomszerű, a hegylábi nedves területekről repülhetnek fel példányok.
- Archanara geminipuncta** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Nádasok, mocsár- és láprétek, láperdők lokális, egyes helyeken gyakori faja.
- Archanara neurica** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Lokális és ritka, élőhelyei nádasok, láprétek, láperdőszegélyek. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Episema glaucina** (Esper, 1789) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Meleg, száraz gyepekben, sztyepekben, lokális és ritka.
- Episema tersa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Lokális elterjedésű, de rendszerint gyakori faj, meleg, száraz sztyepek, sziklás oldalak lakója.
- Cleoceris scoriacea** (Esper, 1789) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Meleg, száraz sztyepek, sziklagyepek lakója, élőhelyein általában nem ritka.
- Parastichtis suspecta** (Hübner, 1817) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyár-fűz. – Cs, Sz. – Fűz-nyár ligetekben, galériaerdőkben, homoki nyárasokban gyakori, egyébként sporadikus elterjedésű.
- Dyschorista ypsilon** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fűz-nyár. – Cs, Sz. – Nagyobb kiterjedésű nyár- és fűz-állományokban, puhafaligetekben gyakori, másutt igen szórványosan fordul csak elő.
- Atypha pulmonaris** (Esper, 1790) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg, mezofil és nedvesebb erdőkben, patak völgyekben honos, lokális faj, hegyvidéki élőhelyein általában gyakori.
- Tiliacea aurago** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Tiliacea citrigo** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Lokális és nem gyakori, hársfogyasztó faj. Meleg, kevert állományú erdőkben él.
- Tiliacea sulphurago** (Clerck, 1759) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Meleg lomberdei tisztásokon, erdőszegélyekben nem ritka.
- Cirrhia gilvago** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Alacsony közephegységi és síkvidéki kevert erdőkben, fűz- és nyárligetekben honos. Az elmúlt három évtizedben erősen megritkult.
- Cirrhia icteritia** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Főként bokorfüzesekben gyakori, de nedves élőhelyeken szinte mindenütt előfordul.

- Cirrhia ocellaris** (Borkhausen, 1792) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nyáras-füzes (populo-salicetális, puhafa-ligeterdei). – Cs, Sz. – Nyárasokban, vízparti ligeterdőkben gyakori.
- Agrochola circellaris** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Agrochola helvola** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt elterjedt; tölgyesekben gyakori.
- Agrochola humilis** ([Denis et Schiffermüller, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Melegebb erdei tisztásokon, karszbokorerdőkben gyakori, másutt igen szórványosan fordul csak elő.
- Agrochola laevis** (Hübner, 1803) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, meleg tölgyesekben gyakori.
- Agrochola litura** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Agrochola lychnidis** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegebb erdőkben gyakori.
- Agrochola nitida** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, melegebb erdőkben gyakori.
- Conistra erythrocephala** ([Denis et Schiffermüller, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Conistra ligula** (Esper, 1791) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lokális és ritka termofil faj.
- Conistra rubiginea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Conistra rubiginosa** (Scopoli, 1763) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Conistra vaccinii** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Conistra veronicae** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Lokális, melegkedvelő faj, meleg, száraz tölgyesek, elsősorban karszbokorerdők lakója.
- Jodia croceago** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg tölgyesek lokális és ritka faja.
- Lithophane socia** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Zártabb erdőségek, patak völgyek, szurdokerdők lakója, mindenütt igen szórványosan fordul elő.

- Lithophane ornitopus** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Lomberdőkben gyakori.
- Xylena exsoleta** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (euryök). – Cs, Sz. – Elterjedt, helyenként nem ritka.
- Xylena vetusta** (Hübner, 1813) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Vegyes lomb-erdőkben, erdei tisztásokon, gyepekben honos, az utóbbi két évtizedben kifejezetten ritkává vált.
- Eupsilia transversa** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőterületeken közönséges.
- Rileyana fovea** (Treitschke, 1825) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális). – Cs, Sz. – Lokális, de élőhelyein nem ritka xero- és termofil faj, molyhostölgyesekben, karszbokorerdőkben él. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).
- Dichonia aeruginea** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: molyhostölgyes (pubescentális). – Cs, Sz. – Lokális és ritka, xerofil faj, molyhostölgyesek, karsztbokorerdők jellemző állata. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel., Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).
- Dichonia aprilina** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Lomberdőkben szélesen elterjedt faj, sokfelé nem ritka.
- Dichonia convergens** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: tölgyes (quercetális). – Cs, Sz. – Meleg, száraz tölgyesekben korábban nem volt ritka, de az elmúlt években nagyon megritkult.
- Dryobotodes eremita** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg, száraz tölgyesekben nem ritka.
- Antitype chi** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, de lokális faj. Száraz és montán jellegű gyepekben, erdei tisztásokon egyaránt megjelenik, sehol sem gyakori.
- Ammoconia caecimacula** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Erdőkben gyakori.
- Aporophila lutulenta** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: pusztagyep. – Cs, Sz. – Lokális, de száraz, meleg szikla- és pusztagyepekben, szikes réteken nem ritka.
- Polymixis polymita** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Humid, meleg erdőkben és bokorerdőkben honos, egyes években gyakori.
- Polymixis xanthomista** (Hübner, 1819) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Magyarországon csak a pilisi, vértesi, gerecsei és keszthelyi-hegységi dolomitvidékeken fordul elő. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Blepharita satura ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdőkben gyakori.

Hadeninae

Panolis flammea ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: fenyves (piceo-pinetális). – Cs, Sz. – Tülevelű erdőkben helyenként gyakori.

Dioszeghyana schmidtii (Dioszeghy, 1935) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista) – Cs. – A száraz, meleg síkvidéki és középhegységi cseres tölgyesekben és tatárjuharos tölgyesekben honos, csaknem teljes világállománya a Kárpát-medencében tenyészik. A legutóbbi idők kutatásai szerint terjedőben van és többfelé stabil populációi élnek; minden hazai populációja kiemelt természeti értéket képvisel. – Natura 2000-es, fokozottan védett (100000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).

Orthosia cerasi (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális. – Cs, Sz. – Országszerte elterjedt, mindenütt közönséges.

Orthosia cruda ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges, gyakorta tömegesen jelentkező faj.

Orthosia gothica (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.

Orthosia gracilis ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt, de sehol sem gyakori, lomberdőkben található faj.

Orthosia incerta (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Fás területeken, mindenütt elterjedt, helyenként tömeges.

Orthosia miniosa ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Meleg tölgyesekben, száraz bokorerdőkben, karsztbokorerdőkben honos, egyes élőhelyein kifejezetten gyakori.

Orthosia opima (Hübner, 1809) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: higrofil. – Cs, Sz. – Nedvességkedvelő faj, Magyarországon elsősorban láp- és mocsárerdőkben, humid hegy- és dombvidéki lomberdőkben, patakvölgyekben honos. Egy sajátos ökotípusa dolomitgyepek, töbörretek lokálisan megjelenő állata, ezen populációk további vizsgálata szükséges. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Anorthoa munda ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.

Egira conspicularis (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Hazai erdős területeinken mindenfelé megtalálható, rendszerint gyakori.

- Perigrapha i-cinctum** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Erősen lokális, de élőhelyein – sziklagyepekben, karsztplatókon, karsztbokorerdők tisztásain – többnyire nem ritka faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Cerapteryx graminis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Közép-Európában mindenütt a magasabb hegyvidékek lakója, főként az erdőhatár fölötti nedves gyepekben gyakori. A hatvanas évek végétől a hetvenes évek végéig tartó, erősebben atlantikus periódusban terjedésnek indult, számos új helyről (így a budai és pilisi dolomitokból is) előkeült; az újabb kontinentális fázisban ismét visszaszorult.
- Tholera cespitis** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Humidabb gyepekben gyakori.
- Tholera decimalis** (Poda, 1761) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Gyepterületeken közönséges.
- Leucania obsoleta** (Hübner, 1803) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Mocsaras, nádas helyeken tenyészik; lokális, de nem ritka.
- Mythimna albipuncta** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil (euryök). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, rendszeresen vándorló faj.
- Mythimna conigera** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Mythimna ferrago** (Fabricius, 1787) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: higrofil. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Mythimna impura** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Humid gyepekben, nádasokban nem ritka.
- Mythimna l-album** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori, rendszeresen vándorló faj.
- Mythimna pallens** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Gyepekben mindenütt gyakori.
- Mythimna pudorina** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: lápréti. – Cs, Sz. – Lokális, de élőhelyein – nedves rétek, nádasok – gyakori.
- Mythimna straminea** (Treitschke, 1825) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Lokális, többnyire elég ritka faj. Nádasok lakója, a Szénásokon minden bizonnyal csak alkalmanként fordulnak elő kóborló példányai.
- Mythimna turca** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Humid és mezofil gyepekben, rendszerint nem gyakori.
- Mythimna vitellina** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Migráló faj. Országszerte elterjedt, mindenütt gyakori.

- Senta flammea** (Curtis, 1828) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.4. Európai-keletázsiai diszjunkt (= „Sybilla”)) faunaelem; faunakomponens: nádas (arundifil). – Cs, Sz. – Nádasok, magassásosok, ritkás láp- és mocsárerdők jellemző faja, a Szénásokon minden bizonnyal csak kóborló példányai fordulnak elő.
- Hadula dianthi hungarica** (Wagner, 1913) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: szikespuszta. – Cs, Sz. – Lokális és ritka sztyeplakó faj, a Magyar Középhegység délies oldalain is előfordul, de főként szikeseinken él.
- Hadula trifolii** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Polia bombycina** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: altoherbosa-nemorális (erdei-magaskórós). – Cs, Sz. – Középhegységi erdeinkben gyakori.
- Polia nebulosa** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Humid és mezofil erdők nyíltabb részein gyakori.
- Pachetra sagittigera** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Réteken, pusztagyepekben, cserjésedő sztyepterületeken és erdőszéleken él, általában nem ritka.
- Lacanobia aliena** (Hübner, 1809) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Homokvidékekhez kötődő faj, mely a hegylábi, délies kitettségű, meleg sziklagyepbe is felhúzódik.
- Lacanobia contigua** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Humidabb élőhelyeken sokfelé előfordul, hegyvidéki patak völgyekben rendszerint gyakori.
- Lacanobia oleracea** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Közönséges; konyhakerti kártevő.
- Lacanobia splendens** (Hübner, 1808) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: láperdei (helofil). – Cs, Sz. – Lokális és ritka. Mocsár és láperdők faja.
- Lacanobia suasa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges.
- Lacanobia thalassina** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, nedvességkedvelő faj.
- Lacanobia w-latinum** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Melegebb gyepekben, erdei tisztásokon sokfelé gyakori.
- Melanchra persicariae** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Humid erdők tisztásain és szélén él. Gyakori.
- Ceramica pisi** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Szélesen elterjedt faj, elsősorban humid élőhelyeket kedvel; hegyvidékeken sokfelé gyakori.
- Hada plebeja** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil réti-lápréti. – Cs, Sz. – Humidabb erdőkben nem ritka.

- Hyssia cavernosa gozmanyi** Kovács, 1968 – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.6. Mandzsúriai (-Dél-szibériai)-pontuszi-pannon diszjunkt) faunaelem; faunakomponens: lápréti-láperdei. – Cs, Sz. – Sybilla faunaelem. A Kárpát-medencei alfaj lápok, sztyepfragmentumok, szikes rétek lakója.
- Mamestra brassicae** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenfelé közönséges.
- Sideridis rivularis** (Fabricius, 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegebb gyepekben gyakori.
- Sideridis turbida** (Esper, [1790]) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Melegebb gyepekben, homokpusztákon, dolomitos fennsíkokon rendszerint gyakori.
- Sideridis lampra** (Schawerda, 1913) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: pusztagyep. – Cs, Sz. – Száraz, meleg meszes-dolomitos lejtőkön és homoki gyepekben, löszös oldalakon élő mediterrán faj. Egyes élőhelyein nem ritka.
- Heliophobus reticulata** (Goeze, 1781) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Száraz élőhelyeken, bokoredőkben és nyíltabb lomberdőkben sokfelé előfordul és gyakori.
- Conisania leineri** (Freyer, 1836) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Elsősorban homokpusztákon, nyílt homoki gyepekben található, igen lokális faj, melynek a középhegységi peremvidékeken mész- és dolomitgyepekben is vannak izolált kis állományai. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Conisania luteago** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz erdőkben, erdei tisztásokon, homok vidékeken. Gyakori.
- Hecatera bicolorata** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Lokális, de nem ritka sztyepfaj.
- Hecatera dysodea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Meleg gyepekben helyenként nem ritka.
- Hadena bicruris** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.
- Hadena confusa** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Lokális, de nem ritka; sztyepekben, délies kitettségű meleg gyepekben honos.
- Hadena irregularis** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Xerofil faj, száraz, meleg réteken, domboldalakon, bokorerdőkben, alföldi pusztákon, szikes réteken egyaránt előfordul.
- Hadena magnolii** (Boisduval, 1829) – Faunatípus: 4. Nyugat-palearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Lokális és ritka sztyepfaj. Elsősorban homokpusztákon, ritkábban dolomit- és mészkősziklagyepekben él. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Hadena perplexa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Mindenütt gyakori.

Hadena silenes (Hübner, 1822) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg, száraz sziklagyepekben, pusztafüves lejtőkön, homokos réteken található, igen lokális, de élőhelyein sokszor magasabb egyedszámú faj. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.

Noctuinae

Peridroma saucia (Hübner, 1808) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.2. Szubtrópusi) faunaelem; faunakomponens: vándor. – Cs, Sz. – Országszerte elterjedt, mindenütt gyakori vándorlepkénk.

Actebia praecox (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – A hűvösebb, mikroklimatikusan szélsőségesebb gyepterületek sporadikus elterjedésű, ritka, migráló faja. Magyarországon stabil populációi az utóbbi években nem ismertek, vándorló példányai azonban időről időre felbukkan(hat)nak.

Dichagyris candelisequa ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Meleg, száraz mész- és dolomitgyepek igen lokális elterjedésű faja, Magyarországon csupán a pilisi és budai dolomitokban élnek stabilnak minősíthető populációi (bár szórványadatai ismertek a Vértesből, a Villányi-hegységből és az Aggteleki-karsztról is). Az elmúlt félszázad atlantikus jellegű periódusaiban az odvashegyi populációtól eltekintve mindenütt az észlelési küszöb alá került az egyedszám, a legutolsó kontinentális időszakban az egyedszám megnövekedése mellett a korábban ismert élőhelyekhez közel is észleltek példányokat, ami a faj kismértékű expanziójára utal. Az ezredfordulóra ez a tendencia megfordult, az faj újra rendkívül ritkává vált. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (kipusztulással veszélyeztetett), NBMR (opt.).

Dichagyris forcipula ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Xerofil faj, meleg sztyepréteken, szikla- és pusztafüves lejtőkön, erdőszegélyekben található; dolomitterületeinken rendszerint gyakori.

Dichagyris signifera ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. Meleg száraz mészkő- és homokpusztagyepekben, karsztos fennsíkokon, sziklagyepekben él, lokális és általában nem gyakori.

Euxoa aquilina ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.4. Ponto-kaszpi (-Dél-szibériai)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű faj, gyepterületeinken általánosan elterjedt, a zártabb erdőségek kivételével mindenütt gyakori.

Euxoa decora ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (hegyisztyep). – Sz. – Az eurázsiai magashegységekben szélesen elterjedt, sokfelé gyakori faj a Kárpát-medence belső területéről szinte teljesen hiányzik, az Alpok és a Kárpátok végső nyúlványai mentén (Soproni-hegység, Aggteleki-karszt) időszakosan megjelenik. Az említett határszéli területeken kívül egyetlen hazai populációja ismeretes: a pilisi dolomithátság déli részén (Piliscsaba, Pilisvörösvár, Szénások) elterülő, edafikus okokból szubalpin jellegeket is mutató nyílt do-

lomitgyepekben tenyészik stabilnak mondható állománya. Természetvédelmi szempontból legfontosabb veszélyforrás a beerdősödés (illetve erdőtelepítés): a területek gyepekként való fennmaradását, árnyékoltságuk csökkentését mindenképpen biztosítani kell; a faj szempontjából a gyepek záródásának mértéke, a gypszint magassága kevésbé jelentős tényezők. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természeti értéket képvisel. Védett (10000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.).

Euxoa distinguenda (Lederer, 1857) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – Hazai élőhelyei száraz, meleg sztyeprétek, sziklagyepek és töbörretek, elterjedési adatai alapján a kevésbé záródó gyepeket preferálja. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).

Euxoa hastifera (Donzel, 1847) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: lejtősztyep. – Cs, Sz. – A magasabb, strukturáltabb, ugyanakkor meleg, száraz gyepekre jellemző, igen lokális elterjedésű faj. Magyarországon számos kisebb populációja ismeretes, ezek azonban mindenütt kicsik, a lepkék észlelt egyedszáma igen alacsony. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel. Védett (2000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).

Euxoa nigricans (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Főképp ritkás erdők tisztásain és rétjein, erdőszegélyekben, mezofil réteken honos, nagyelterjedésű, de eléggé szórványosan észlelhető faj.

Euxoa obelisca ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Gyepterületeken általánosan elterjedt, erdei tisztásokon, erdőszéleken, ligetekben is megtalálható.

Euxoa temera (Hübner, 1808) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.8. Pontomediterrán (-turkesztáni, -iráni)) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Meleg, száraz sztyeprétek, pusztafüves lejtők, sziklagyepek lakója, a Középhegység déli lejtőin sokfelé gyakori.

Euxoa tritici (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – A nagyobb, zártabb erdőségek kivételével mindenütt gyakori, potenciális mezőgazdasági kártevő.

Euxoa vitta (Esper, 1789) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Igen lokális, sporadikus elterjedésű faj, hazai populációi mindenütt dolomitterületen találhatóak. Nyílt és félig nyílt sziklagyepekben, dolomitplatókon tenyészik, stabil populációi a pilisi és csiki dolomitok mellett a Vértesben és a Keszthelyi-hegység egyes pontjain vannak, ezek egyedszáma rendszerint magas. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természeti értéket képvisel. Védett (50000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett), NBMR (opt.).

Agrotis cinerea ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Magyarországon elsősorban bokorerdőkben, erdei tisztásokon, pusztafüves lejtőkön található, a nyíltabb gyepterületeket kerüli.

Agrotis clavis (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, nedveségkedvelő faj, szórványosan az egész országban megtalálható. Nagyobb állományai zártabb, hűvösebb gyepekben: hegyi réteken, töbörreteken, dolomitgyepekben tenyésznek.

Agrotis crassa (Hübner, 1803) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.2. Dél-(nyugat-) szibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Száraz, meleg gyepek jellemző

- állata, homokpusztákon, szikes réteken, karsztplatókon, pusztafüves lejtőkön sokfelé megtalálható; egyes, főként alföldi élőhelyein gyakori.
- Agrotis exclamationis** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Mindenütt közönséges, mezőgazdasági kártevő.
- Agrotis ipsilon** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 0. Extrapalaearktikus (0.2. Szubtrópusi) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Ubikvista faj, egyike a legnagyobb elterjedésű bagolylepkéfajoknak. Rendszeresen vándorol, esetenként igen nagy tömegben észlelhető; potenciális mezőgazdasági kártevő.
- Agrotis segetum** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Ubikvista gyepalakó faj, mezőgazdasági kártevő.
- Agrotis vestigialis** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: pszammofil (homoki). – Cs, Sz. – Homokpusztákon, sziki gyepekben, mész- és dolomitterületeken honos faj. Homokbuckásokban esetenként tömeges, egyébként mindenütt szórványosan fordul elő.
- Rhyacia simulans** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Szárazsággkedvelő faj, sztyeplejtők, mészkő- és homokpusztagyeppek, erdei tisztások, hegyi rétek jellemző állata.
- Chersotis fimbriola fimbriola** (Esper, 1803) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – A pannóniai mészkő- és dolomitgyeppek karakterfaja, a nominotipikus populáció a Budai-hegységben tenyészik. A budai és pilisi dolomitterületeken igen nagy egyedszámú, stabil populációi élnek, melyeket csak a gyepek felszámolása (beépítés, felégetés, beerdősítés) veszélyeztet. A Szénásokon honos populáció kiemelt országos természeti értéket képvisel. Védett (50000 Ft), Vörös könyves (aktuálisan veszélyeztetett).
- Chersotis margaritacea** (de Villers, 1789) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sztyep-sziklagyep. – Cs, Sz. – Meleg- és szárazsággkedvelő, igen lokális elterjedésű faj, sziklagyepekben, többréteken, sziklaerdők tisztásain, karsztos fennsíkokon található. Egyes élőhelyein (Aggteleki-Karszt, Bükk-fennsík, pilisi és budai dolomitok, Vértes) nagyobb állományai tenyésznek. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Chersotis multangula** (Hübner, 1803) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – A nem Magyarországon legszélesebben elterjedt faja, száraz, rendszerint zárt gyepterületeken, pusztafüves lejtőkön, hegyi réteken, erdei tisztásokon található; nem gyakori.
- Chersotis rectangula** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 8. Xeromontán (8.1. (Holo-) Mediterrán-xeromontán) faunaelem; faunakomponens: sziklagyep. – Cs, Sz. – Zárt, illetve félig nyílt gyepek lakója, mész-dolomitlejtők, homokpuszták, hegyi rétek lokálisan elterjedt, ritka faja. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Axylia putris** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Nagyelterjedésű, a zárt hegyi erdők kivételével mindenütt gyakori faj.
- Ochropleura plecta** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Országszerte elterjedt, mindenütt gyakori.

- Diarsia brunnea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Közép-Európában szinte mindenütt a magasabb hegységek felső erdőzónájában és a szubalpin régióban él, Magyarországon a Középhegység humidabb erdeiben, patak völgyeiben helyenként gyakori. A budai és pilisi dolomitokban élő populáció igen érdekes, nyílt és félig zárt gyepekben tenyészik, kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Diarsia rubi** (Vieweg, 1790) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil). – Cs, Sz. – Higrofil faj, láp- és mocsárerdőkben, nádasokban, vízparti társulásokban sokféle megtalálható, ám sehol sem gyakori.
- Noctua comes** Hübner, 1813 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Meleg, száraz tölgyesek rétjein, tisztásain, bokorerdőkben, erdőszegélyeken található; élőhelyein gyakori, rendszeresen vándorló faj.
- Noctua fimbriata** (Schreber, 1759) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – A Kárpát-medencében mindenütt megtalálható, sokféle gyakori; vándorlepke.
- Noctua interposita** (Hübner, 1790) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – A zártabb erdők kivételével mindenütt megtalálható, de egyes meleg, száraz bokorerdők, déli lejtőkön kialakult erdő-gyep mozaikok kivételével sehol sem gyakori; vándorlepke.
- Noctua janthe** (Borkhausen, 1792) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Erdős vidékeken csaknem mindenütt megtalálható, zártabb, nedvesebb lomberdőkben rendszerint gyakori.
- Noctua janthina** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: lomberdei (silvicol). – Cs, Sz. – Melegkedvelő faj, erdőterületeinken általánosan elterjedt, meleg középhegységi és dombvidéki tölgyesekben és egyes lomberdőkben sokféle gyakori.
- Noctua orbona** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: sztyep. – Cs, Sz. – Szórványosan az egész országban megtalálható faj, a Kárpát-medence belső területein mindenütt kis egyedszámban jelentkezik.
- Noctua pronuba** Linnaeus, 1758 – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.3. Holomediterrán) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Országsszerte elterjedt, gyakori faj; vándorlásai alkalmával gyakorta tömegesen jelentkezik.
- Epilecta linogrisea** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.7. Pontomediterrán) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, generalista). – Cs, Sz. – Melegkedvelő faj, molyhostölgyesekben, karsztbokorerdőkben, meleg déli tölgyesekben honos, rendszerint alacsony egyedszámú. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Spaelotis ravidata** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 3. Déli kontinentális (3.2. Dél-(nyugat-) szibériai) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – Szinte az egész országban elterjedt, de rendszerint szórványosan előforduló faj. Lakott területeken is otthonos, egyes esetekben konyhakerti kártételét is megfigyelték.
- Opigena polygona** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.4. Holomediterrán-turkesztáni) faunaelem; faunakomponens: sztyep (steppicol). – Cs, Sz. – A zárt erdőségektől eltekintve mindenütt megfigyelhető, de rendszerint igen szórványosan előforduló faj. Mindkét ökotípusa gyepterületekhez kötődik, nálunk a higrofil alak elterjedtebb, egyes hegyi réteken, patak völgyekben, töbörreteken stb. fordul elő.
- Metagnorisma depuncta** (Linnaeus, 1761) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.8. Pontomediterrán (-turkesztáni, -iráni)) faunaelem; faunakomponens: quercetális (tölgyes-, gene-

- ralista). – Cs, Sz. – Zártabb sztyeprétek, pusztafüves lejtők, bokorerdei tisztások, erdőszegélyek lakója. Magyarországról sok lelőhelyét ismerjük, de sehol sem gyakori.
- Xestia baja** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Országszerte elterjedt, nedvesebb erdőkben, erdei tisztásokon, hegyi réteken gyakori.
- Xestia c-nigrum** (Linnaeus, 1758) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: euryök. – Cs, Sz. – Országszerte elterjedt, mindenütt gyakori.
- Xestia ditrapezium** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Nedvességkedvelő faj, nedves réteken, hegyi réteken, láp- és mocsárerdőkben, patak völgyekben, magaskórósokban él. Az ország egyes vidékein (Nyugat- és Délnyugat-Dunántúl, az Északi-Középhegység keleti részei) gyakori is lehet.
- Xestia rhomboidea** (Esper, 1790) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – A melegebb, szárazabb vegyes lomberdők, bokorerdők, síkvidéki zárt tölgyesek jellemző állata.
- Xestia sexstrigata** (Haworth, 1809) – Faunatípus: 1. Transzpalearktikus (1.3. Euroszibériai) faunaelem; faunakomponens: láperdei-lápréti (helofil) – Sz. – A faj hazai elterjedéstörténete igen érdekes: első hazai élőhelyét csupán 1991-ben fedezték fel a Vértes-hegységben, Szentgyörgyvárt (Szeőke 1992). A vértesi lelőhely sajátosságai nagyon eltértek a *X. sexstrigata* „tipikus”, hűvös és nedves nyugat- és észak-európai élőhelyeitől. Néhány évvel később nagyobb számban észlelték a Szigetközben, majd a megfigyelések száma hirtelen megsaporodott és gyakorlatilag az ország minden hegy- és dombvidéki régiójából előkerült (GYULAI és mtsai 2001), többfelé kifejezetten gyakorinak mutatkozott. A hirtelen szétterjedést gyors visszahúzóds követte, de még mindig vannak szórványos megfigyelések, főképp a magasabb hegyvidéki területeken. Első (és eddig egyetlen) nagyszénási példánya ez évben került – nagy meglepetésre – elő: egy viszonylag jó állapotban lévő nőtény állatot fogott a Nagyszénás alsó platóján működő fénycsapda. – Védett (10000 Ft).
- Xestia triangulum** (Hufnagel, 1766) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.2. Mediterrán-holomediterrán) nyugat-ázsiai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Erdős területeinken mindenütt megtalálható, sokfelé gyakori.
- Xestia xanthographa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 4. Nyugat-palaearktikus (4.1. Extramediterrán-(közép-) európai) faunaelem; faunakomponens: mezofil. – Cs, Sz. – Országszerte elterjedt, mindenütt gyakori.
- Anaplectoides prasina** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: magaskórós (altoherbosa). – Cs, Sz. – Főként a Középhegység és a zárt erdővel jellemezhető dombvidék néhány pontján élnek populációi, melyek az atlantikus időszakokban expanziót mutatnak, míg a kontinentális periódusokban erősen visszaszorulnak. A Szénásokon honos populáció kiemelt helyi természeti értéket képvisel.
- Cerastis leucographa** ([Denis et Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális („szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: üde lomberdei (nemorális). – Cs, Sz. – Nedvességigényes faj, főként zárt, hűvös lomberdőkben, hegyi patak völgyekben fordul elő; idős bükkösökben többfelé gyakori. A Szénásokon a mélyebb szurdokok erdeiben és a zártabb erdőfoltokban sikerült néhányszor megfigyelni.
- Cerastis rubricosa** ([Denis & Schiffermüller], 1775) – Faunatípus: 2. Boreo-kontinentális „szibériai”) (2.3. Boreo-kontinentális) faunaelem; faunakomponens: altoherbosa faj. Cs, Sz. – Országszerte elterjedt, mindenütt gyakori.

EREDMÉNYEK

Faunisztikai jellemzés

Noha a Csíki-hegyek és a Szénás-hegycsoport kiterjedése és részben vegetációja is eltér (legalábbis részarányát/borítását illetően), a területről kimutatott éjszakai nagylepkefajok listája azonban szinte teljesen megegyezik. Míg a napali lepkék esetében 129 fajból 10 volt differenciális (BÁLINT 2008), addig a jóval nagyobb összfajszámú Heterocerák esetében is alig kéttucat fajban tér el a fajlista.

A kistáj jelen ismereteink alapján a Budai-hegyvidék – Dunazug-hegység komplexum legtöbb nagylepkefajt számláló területe. Az összfajszám rendkívül magas, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy voltaképpen milyen kis területről van szó, továbbá, hogy az egyes részterületek erősen izoláltak, művelt területek, sőt városok, városrészek fogják körbe a természetközeli élőhelyeket. Bármennyire is meglepő, a két területről eddig ismert fajszám nagy középhegységeink faunájának fajszámával összemérhető, sőt sok esetben meg is haladja azokat. Viszonylag kis kiterjedésük ellenére e területek a Kárpát-medence belső részének egyik leggazdagabb lepkefaunájú kistájaihoz sorolhatók. Az elmúlt fél évszázad intenzív faunakutatása (beleértve a regionális kutatási programok és a nemzeti parkok természeti állapotfelmérése során folytatott vizsgálatokat, továbbá az országos fénycsapdahálózat működtetése és az anyag feldolgozása során felhalmozott hatalmas adat- és ismeretanyagot is) alapján kijelenthető: ehhez hasonlóan magas vagy ennél magasabb értéket csak igen diverz, számos erdőtípust is magába foglaló vegetációjú és jóval nagyobb kiterjedésű hegyvidéki területekhez társíthatunk.

Mindkét tájegység faunájának fajszám-telítődési görbéi szinte teljesen egybeesnek, amely túl azon, hogy mindkét terület faunáját igen jól kikutatottnak tekinthetjük, arra is utal, hogy a várható, de még nem bizonyított előfordulású fajok száma valóban csekély.

Fontos megemlíteni, hogy a lista a területről kimutatott valamennyi eddig kimutatott fajt tartalmazza. Az aktuálisan itt élő fajok száma minden bizonnyal ennél kisebb, mely főként a természetközeli élőhelyek egyre kisebb területre való visszaszorulása, valamint egyes típusainak szinte teljes elpusztításának következtében. Ennek egyik legmarkánsabb példája, hogy a Csíki-hegyek lábánál elterülő nedves élőhelyek beépítésének következtében gyakorlatilag teljesen eltűntek. A két területrész közül mindenképp a Csíki-hegyek vannak nagyobb antropogén nyomásnak kitéve.

Állatföldrajzi elemzés

Az egyes élőhelyek, élőhelytípusok jellemzésekor a fajkészlet ismerete, az összfauna elterjedési típusok és élőhelyigény szerinti megoszlása, továbbá a fentemlített kettős minősítés szerint képzett közös viselkedésű csoportok elemzése együttesen nyújtja a faunisztikai adatok alapján nyerhető legárnyaltabb képet. Munkánkban a VARGA és mtsai (2004, 2005) által összeállított kettős – biogeográfiai és ökofaunisztikai – minősítési rendszer általunk tovább bővített, még részletesebb változatát alkalmaztuk.

A hazai nagylepkefauna alapvetően arboreális jellegű, az oreális, xeromontán és eremiális faunaelemek aránya igen csekély, noha a sztyepövezet extrémumaiban (homoki-, mész- és dolomitgyepek, szikespuszták) néhány fajuk még Magyarországon is megtalálható. Emellett, az eredendően mediterrán elterjedési gócu faunatípusok közül néhány, jellemzően az erdőhatár fölötti élőhelyekhez kötődő, kisebb tengerszint feletti magasságokban csak kivételesen, edafikusan fátlan, sziklagyepi társulásokban és mindig reliktumjelleggel előforduló faj is színezi a faunaképet (RONKAY és mtsai 2007).

Legtöbb faj – hasonlóan az országoshoz – a Transzpalearktikus faunakörhöz tartozik, ugyanakkor az országoshoz képest e faunatípusnak nagyobb a részaránya. Ezt a különbséget az Euroszibériai faunaelemek nagyobb arányának tudható be. A Boreo-kontinentális (“szibériai”) faunakörhöz tartozó fajok száma és aránya ugyanakkor jelentősebb kisebb, mint azt az országos kép alapján várhatnánk.

A Nyugat-palearktikus faunatípus adja a hazai fauna második legnagyobb fajszámú csoportját. Ebbe a nagy főcsoportba tartozik a hazai nagylepkefauna gyakorlatilag összes kontinentális és mediterrán jellegű színezőeleme! Ezek a fajok mindenekelőtt gyeptársulásokban élnek és jelenlétük jól tükrözi egyrészt a jégkorszaki és jégkorszak utáni faunamozgásokat (az ázsiai sztyepfajok nyugat felé hatolását, mely elsősorban a hűvös-hideg, fátlan időszakokban történt), másrészt azt a szükségszerű ténnyt, hogy ezek a mész- és dolomitterületek valamilyen mértékben mindig is kellett, hogy fátlan társulásokat – azaz gyepterületeket, „ősgyepeket” – őrizzenek. Ezeknek a gyepeknek folyamatos megléte biztosíthatta számos, ma már diszjunkt elterjedésű, kis terjedési képességű sztyepfaj fennmaradását a magyar Középhegység bizonyos pontjain. A Szénás-hegycsoport mész- és dolomitgyepeiben a mediterrán elterjedési súlypontú faunaelem-kategóriák részaránya jóval magasabb, mint az országos átlag. A mediterrán alaptípuson belül a Holomediterrán és a Mediterrán-(holomediterrán) nyugat-ázsiai faunatípus fajai dominálnak és ezeknek a fajoknak az aránya a helyi faunában is magasabb (36%), mint az országos átlagérték. Ugyanez az arány az Északi-Középhegység keleti vonulataiban (Aggteleki-Karszt, Zempléni-hegység, Bükk), melyek déli lejtői a szubmediterrán-mediterrán elemek jól ismert

felhalmozódási gócai, 22–25 % körüli, és a Kiskunsági Nemzeti Park és a Mecsek esetében is csak kevéssel 25 % feletti).

A többi faunatípushoz tartozó fajok az összfauna csak jelentősen kisebb hányadát képviselik.

Ökológiai áttekintés

Az egyes fajok ökológiai tipizálása nagyon sok esetben nem határolható le hasonló egyértelműséggel, mint az állatföldrajzi beosztás esetében. Az egyes fajok elterjedési területük különböző részein más-más ökológiai besorolást is kaphatnak és sok esetben még a széles ökológiai toleranciájú fajok megítélése sem egyértelmű.

A faunakomponensek öt nagyobb csoportjába sorolható be a fauna zöme. A különböző erdőtípusokhoz (fás formációk) kötődő fajok adják a fauna 40%-át, ugyanakkor nagyon jelentős a sztyep- és gyeplakó fajok részaránya (25%) is. A szibériai és eurosziibériai alaptípusú fajok esetén a fás társulásokhoz kötődő fajok száma magasabb, mint a gyepterületekhez kötődőké, és az euryök fajok összesített fajszáma is a gyepekben a legmagasabb. A hegyek aljára felhúzódo kertekben, a korábbi erdők, bokorerdők helyén fennmaradt kisebb kiterjedésű bozótosokban és erdőfragmentumokban találja meg életfeltételeit.

A sziklagyepek, szikla- és pusztafüves lejtők életközösségeibe a transzpalearktikus faunaelemcsoportok tagjai közül voltaképpen – az ubikvista-euryök fajok mellett – csupán a kisebbséghez tartozó sztyep-, mezofil réti és altoherbosa fajok, továbbá a kisszámú, reliktumjellegű boreális és szubalpin elem épült be. A szibériai típusú gyeptársulások fajai döntően nagy nedvességigényűek, így a környező síkvidéki lápokról, illetve a mélyebb völgyekben futó vízfolyásokat szegélyező higrofil társulásokból hatolnak föl időről időre a hegyoldali gyepterületekre.

Jóval kisebb a nedves élőhelyekhez kötődő fajok száma (15%), míg a mezofil és euryök fajok 10% alatti aránnyal képviseltetik magukat.

Természetvédelmi értékelés

A magyar dolomitvonulatok természetvédelmi szempontból kiemelkedően fontosak, nem csupán hazai vagy kárpát-medencei, hanem európai szemmel nézve is: a zonális erdőssztyep igen diverz kelet-európai – nyugat-ázsiai faunaköreinek számos faja a Kárpát-medencében éri el elterjedése nyugati határát és ezeknek a fajoknak túlnyomó többsége a hazai dolomit- és mészgyepek lakója, míg kisebb hányaduk homoki és sziki gyepekben (is) tenyészik. Ennek megfelelően, a Szénásokon is leginkább a gyepek jelentőségét kell hangsúlyozzuk, mi-

közben az egyébként kifejezetten fajgazdag karsztbokorerdők, meleg, száraz lomberdők és a mélyebben fekvő területek zártabb és nedvesebb erdőállományok fontosságát sem téveszthetjük szem elől.

A magyarországi dolomitgyepek a zonális sztyepp nyugati szegélyterületének egyik jellemző extrémumát képviselik. Alapvető jellemvonásaik:

- az alapkőzet sajátosságaiból adódó változatos mikroklímátikus viszonyok következtében társulástanilag is igen változatosak, erősen mozaikosak és fajgazdagok;
- nemcsak a fajgazdagság, hanem az endemizmusok és reliktumok száma is kiemelkedő (szemben a homoki és sziki gyepekkel, melyek szintén a sztyepp extrémumai, de endemizmus-megőrző képességük jóval csekélyebb).

A hazai gyepterületek ősi sziklagyep- és lejtősztyepp-maradványok, melyek – a sziki és homoki gyepekkel együtt – a zonális sztyepp egy-egy sajátos állapotát képviselik és mint ilyenek nem tájidegenek a Kárpát-medencében. Mikro- és mezo-ökológiai adottságaik alapján ezek – legalább részben (azaz mozaikosan) – dinamikus egyensúlyi állapotú fátlan társulások, melyek értékes, ritka (növény- és) állatfajok élőhelyei. Igen fontos megkülönböztetni őket az antropogén eredetű fátlan területektől; mesterséges „visszafásításuk” különösen flóraidegen fafajjal (fafajokkal) súlyos hiba volt és lenne.

A dolomitgyepek reliktumai eredetüket tekintve többfélék, egyaránt megtalálhatjuk bennük a glaciális és posztglaciális, nedves és száraz klímafázisok emlékeit. A flóra és fauna genezisében ezek a területek kulcsfontosságúak voltak a pleisztocén és posztglaciális időszakokban. A nyílt gyepek elsősorban a szubmediterrán jellegű, míg a zárt gyepek a glaciális, illetve hűvös posztglaciális reliktumokat őrizték meg, a teljesen záródott gyepekben pedig a pontuszi és kontinentális sztyeppfajok dominálnak (lásd pl. NAGY és mtsai 2007).

A Szénások meszes-dolomitos gyeppmozaikjában a viszonylag nagy areájú és Magyarországon is általános elterjedésű holomediterrán sztyeppfajok mellett elsősorban a pontomediterrán, a szélesebb elterjedési területű mediterrán-kisázsiai és a kontinentális-xeromontán faunaelemek fajgazdagsága emelhető ki. Számos faj elterjedésének nyugati határa Magyarországon van (pl. *Cryphia receptricula*, *Schinia cognata*, *Apaustis rupicola* stb.), míg mások a Kárpát-medencétől nyugatabbra csak kis, izolált szigetpopulációkban található (pl. *Dyscia conspersaria*, *Ocnogyna parasita*, *Sideridis lampra*, *Perigrapha incinctum*, *Cucullia dracunculi*, *Actinotia radiososa* stb.). Egy további fajcsoport jellegzetesége, hogy az európai magashegységekben is többfelé, esetenként szélesen elterjedt, de mindig a magasabb zónákban, tehát az erdőhatár fölött vagy erősen sziklás, fás növényzettel nem vagy csak részben borított élőhelyekben található.

Ezek a fajok a Pireneusoktól (illetve az Atlasztól) az Alpokon és a balkáni magashegységeken keresztül Kisázsiaig húzódó sávban honosak, gyakran erősen szaggatott elterjedési területtel; mindenütt jelentős tengerszint feletti magasságban, így a Kárpát-medence belső, igen alacsony sztyeppfoltjain való előfordulásuk meglepő és egyben egyedi is (pl. *Mesotype parallelolineata*, *Euphyia frustata*, *Euxoa decora*, *E. hastifera*, *Chersotis fimbriola*, *C. rectangula*, *C. margaritacea*, *Cucullia campanulae* stb.).

Az atlanto-mediterrán faunaelemek közül mindenképpen említésre érdemes az *Euxoa vitta*, mely Európában mindenütt szigetszerű populációkban él (Keleti-Pireneusok, a Központi-Alpok néhány pontja, Abbruzzók, Berlin környéke, a Kárpát-medence, a Balkán középső része, és a Baltikum egyes vidékei), ezek a populációk rendre eltérő földrajzi alfajokat képeznek. Valamennyi populáció eltérő élőhelyigényű, a Kárpát-medenceiek (Bécs környéke, Keszthelyi-hegység, Vértes, Budai-hegyvidék és a Pilis délnyugati szegélye) nyílt vagy alig záródott, rövidfüvű dolomitgyepekben honos.

A xeromontán és a zonális sztyepekre jellemző xerofil fajok, jelenlegi areájuk alapján sokszor nehezen szétválaszthatóak; eredetüket tekintve szinte valamennyi xeromontán, melyek későbbi szétterjedésük során hódították meg a sztyeppzóna megfelelő területeit, de számos ázsiai, esetenként európai magashegységben is megtalálhatók a fátlan vagy csak kevéssé fás, elsősorban az erdőhatár fölötti élőhelyekben.

Az elsősorban a sztyeppzónában honos fajok európai elterjedése erősen korlátozott, több közülük – a pontomediterrán fajok egy részéhez hasonlóan – csak a Kárpát-medencéig húzódó, sokszor erősen szaggatott areával jellemezhető. Ezek a faunaelemek a hazai állatvilág legértékesebb elemei közé tartoznak, ilyenek a *Phyllometra culminaria* és az *Idaea elongaria pecharia*. A fajok egy nagyobb hányadának nyugati elterjedése valamivel szélesebb, a Germán-Lengyel Alföld nyugati részéig, illetve az Alpok bizonyos belső, xerotherm vidékeiig húzódik, de itteni előfordulásuk mindenütt szigetszerű és erősen diszjunkt. Ide sorolható pl. a *Colias chrysotheme*, *Chesias rufata*, *Nyssia zonaria*, *Odontognophos dumetata*, *Spiris striata*, *Chelis maculosa*, *Arctia festiva*, *Schinia cardui*, *Parexarnis fugax*, *Conisania leineri*, *Cucullia balsamitae*, *C. xeranthemi*, *Episema tersa*, *Simyra nervosa*, *Epimecia ustula*, *Athetis furvula* stb.

A Szénások (és a budai-hegységi dolomitterületek) természetvédelmi jelentőségét a védett Macroheterocera-fajokra vonatkozó statisztikák is jól mutatják: 43 védett (közte egy fokozottan védett), 29 Vörös Könyves és 4 Natura 2000-es faj honossága bizonyított és ha a Csíki-hegyeket is ideszámítjuk, a védett fajok száma 51-re, míg a Natura 2000-fajok száma kilencre nő!! A Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer lepke-monitorozó programjában (RONKAY 1997) szereplő 28 Macroheterocera fajból 10 a Szénásokon is előfordul.

Összefoglalásként megállapítható, hogy a nagylepkefauna összetételét tekintve Szénás-hegycsoport és a Csíki-hegyek a nyugati palearktikus, döntően sziklagyeppekhez, szikla- és pusztafüves lejtősztyepekhez kötődő faunaelemek legjelentősebb magyarországi felhalmozódási gócai. Ezek a területek természetvédelmi szempontból kiemelkedő fontosságúak: nemcsak hazai, hanem európai viszonylatban is egyedülálló élőhelyekről van szó: a vértés-gerecsei, keleti-bakonyi és keszthelyi-hegységi dolomittájak mellett csupán a Bécsei-medence peremén, továbbá a kárpáti ívben megtalálható kisebb exklávék hasonlíthatók csak hozzájuk.

IRODALOMJEGYZÉK

- BÁLINT, ZS. (2008): A Budai-hegység dolomittérségeinek nappalilepke faunája. – *Rosalia* **4**: 337–356.
- GYULAI, P., LÁSZLÓ, M. GY., RONKAY, L., SZABÓKY, CS. és VARGA, Z. (2001): Újabb adatok a *Xestia sexstrigata* (Haworth, 1809) (Lepidoptera, Noctuidae) magyarországi elterjedéséhez. – *Folia entomologica hungarica* **62**: 393–396.
- JABLONKAY, J. (1973): Egy ritka kis araszoló lepkéről, a *Phyllometra culminaria* Ev.-ről (Lepidoptera, Geometridae). – *Folia entomologica hungarica* **26**: 227.
- KOVÁCS, L. (1953): A magyarországi nagylepkék és elterjedésük. – *Folia entomologica hungarica* **6**(2): 76–164.
- KOVÁCS, L. (1956): A magyarországi nagylepkék és elterjedésük. II. – *Folia entomologica hungarica* **9**(4): 89–139.
- KOVÁCS, L. (1958): Változások a magyarországi nagylepkék adataiban a Fauna Regni Hungariae, illetőleg Abafi-Aigner lepkönyvének megjelenése óta. – *Folia entomologica hungarica* **11**: 309–364.
- NAGY, A., RÁCZ, I. A. és VARGA, Z. (2007): A pannon régió gyep típusainak jelentősége. Pp. 339–340. – In: FORRÓ, L. (szerk.): A Kárpát-medence állatvilágának kialakulása. Magyar Természettudományi Múzeum, Budapest, 399 pp.
- RONKAY, L. (1997): *Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer VII. Lepkék*. – Magyar Természettudományi Múzeum, Budapest, 71 pp.
- RONKAY, L., BENEDEK, B., CSÓVÁRI, T., KUN, A., LÁSZLÓ, M. GY., PÉNZES, ZS., PEREGOVITS, L., SIPOS, B., SZABÓ, K., SZABÓKY, CS., SZEŐKE, K. és VARGA, Z. (2007): *A magyar lepkefauna rövid jellemzése*. Pp. 133–142. – In: FORRÓ, L. (szerk.): A Kárpát-medence állatvilágának kialakulása. Magyar Természettudományi Múzeum, Budapest, 399 pp.
- SZEŐKE, K. (1992): A *Xestia sexstrigata* (Haworth, 1809) előfordulása Magyarországon (Lepidoptera, Noctuidae). – *Folia Entomologica Hungarica* **53**: 256.
- VARGA, Z. (1989): *Gerinctelen állatok. Bevezető. Lepkék (Lepidoptera) rendje*. Pp. 171–177, 188–244. – In: Rakonczay, Z. (szerk.): Vörös könyv. A Magyarországon kipusztult és veszélyeztetett növény- és állatfajok. – Akadémiai Kiadó, Budapest, 360 pp.
- VARGA, Z., RONKAY, L., BÁLINT, ZS., LÁSZLÓ, M. GY. és PEREGOVITS, L. (2004): *A magyar állatvilág fajjegyzéke. 3. kötet. Nagylepkék*. – Magyar Természettudományi Múzeum, Budapest, 111 pp.
- VARGA, Z., RONKAY, L., BÁLINT, ZS., LÁSZLÓ, M. GY. and PEREGOVITS, L. (2005): *Checklist of the Fauna of Hungary. Volume 3. Macrolepidoptera*. – Hungarian Natural History Museum, Budapest, 114 pp.

THE MACROHETEROCERA (LEPIDOPTERA)
FAUNA OF THE SZÉNÁS AND CSÍKI HILLS

PEREGOVITS, L. and RONKAY, L.

*Department of Zoology, Hungarian Natural History Museum
H-1088 Budapest, Baross u. 13, Hungary. E-mail: perego@nhmus.hu, ronkay@nhmus.hu*

The general faunistical and zoogeographical characterisation of the dolomitic habitats of the Szénás Hills and the Csíki Hills and its from a nature conservation point of view highly important Macroheterocera fauna is given; the annotated checklist comprises some 750 species.

Key words: Heterocera, Lepidoptera, Szénás Hills, Csíki Hills, zoogeography, faunistics, protected species, annotated checklist